DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000.-TL. SAYI 42, MART 1992, YIL: 4

KALEMLERİNİZ, FIRÇALARINIZ HAZIR MI?..

Temel Reis'le tanışmak, Kabasakal'a gülmek, Şaşkın Safinaz'ı çok sevmek ister misiniz?

Temel Reis'in yepyeni, birbirinden komik, birbirinden heyecanlı serüvenlerinin tümü Raksotek'te.
Raksotek'te Temel Reis'i, canından çok sevdiği Safinaz'ı, tam bir baş belası olan uslanmaz Kabasakal'ı izleyeceksiniz.
Raksotek'te daha neler neler var... Satın alın, sizin olsun, istediğiniz kadar izleyin.

RAKSOTEK

SATIN AL • SEYRET • SAKLA

RAKS SANAYİ ÜRÜNLERİ DAĞITIM A.Ş. Fatih Cad. No: 21 Keresteciler Sitesi 34010 Merter/İSTANBUL Tel: 557 50 50 (Pbx) Faks: 557 50 55

FLAŞ

DOGANIN USTA GERGEFÇİLERİ

Evlerimizin kuytu köşelerinde saklanan örümceklerin yeryüzünün en usta işlemecileri olduğunu biliyor muydunuz? Hem de orman perilerini bile hayran bıraktıracak biçimde. Çoğumuzun tüylerini diken diken eden bu yaratıkların yaşamlarını merak ediyorsanız "Bizi Yaşatan Doğa" sayfalarımıza göz atmanız yeterli...

DONGA TÖRENLERİNDE DÜELLO!

Her toplumun kendine özgü gelenek ve görenekleri vardır. Bazılarını ilginç, bazılarını ise akıl almaz bulduğumuz bu geleneklerden biri de Etiyopya-Sudan sınırında yaşayan Surmalılar'a ait. Köle tacirlerinden kurtulmak için dudaklarına plâka takarak vücutlarını sakatlayıp çirkinleştiren Surma kadınları, 20'nci yüzyılın sonlarında bile bu geleneklerini sürdürüyorlar.

BÜYÜMEK

Merhaba,

Yeşerip, çiçeklenmeye başlayan ağaçlarla birlikte soğuk kış günleri de geride kaldı. Baharın gelmesiyle birlikte yenilenen sadece doğa mı? İçimizi saran neşe ve mutluluk rüzgârı yepyeni başlangıçların ve umutların da müjdecisi.

Şu sıralarda kimimiz bir üst sınıfa geçmenin, kimimiz Anadolu Liseleri'ne girmenin hazırlıkları içinde. Hepimizin kendine göre gelecekle ilgili beklentileri var. Belki bunların hiçbiri gerçekleşemeyecek. Ama önemli olan başlamak, çaba göstermek ve denemek. Artık gelenekselleşen öykü ve resim yarışmamızı da bu nedenle başlatmadık mı?

Geçen sayılarda olduğu gibi bu ayki kapağımızı da içimizden biri yaptı. Özel Kültür İlkokulu 3. sınıf öğrencisi Filiz Berk Doğutürk; bu resmiyle Rembrandt Yüzler Yarışmamıza katılmıştı. "Acı Ateşi" adlı öykümüzü ise Sivas Lisesi'nden Güleda Erensoy yazdı, Gökdil Lisesi'nden Burak Timurlenkoğlu resimledi.

Olumlu ve olumsuz eleştirilerinizi ileten mektuplarınızdan artık beni de okumaya başladığınızı anlıyorum. Böylelikle sizlerden esen bahar rüzgârı beni de yenilemeye başladı. Yoksa hâlâ farketmediniz mi? Ilık bahar günlerinde buluşmak umuduyla, yürek dolusu sevgiler...

Doğan Kardeş

İÇİNDEKİLER

4 Geleceğin Ressamları-Yazarları/Yarışma
6 Bizden Haberler
8 Paranın Serüveni
16 Doğanın Usta Gergefçileri/Bizi Yaşatan Doğa
20 Donga Törenlerinde Düello!/Röportaj
26 Yağmur Yağıyor, Göller Ölüyor/Doğa Dostları
30 Kurabiyeler ve Mutluluk.../Gezerken
32 Led Zeppelin'in Unutulmaz Uçuşu!/Müzik
36 Surların Üstünde/Öykü
40 Acı Ateşi/Öykü
42 Biliyor muydunuz?
46 Hügo/Çizgi Roman
56 Bil-Bul-Eğlen
58 Posta Kutusu
62 Gelecek Sayıda Neler Var?

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 41, Şubat 1992

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Müdür ve Sorumlu Yayın Yönetmeni: Turhan ILGAZ

Genel Müdür Yrd.: İshak REYNA

Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ

Sanat Yönetmeni: Erdoğan UĞURLU

Yazı İşleri: Selda BAYBARA, Ayşegül GÜREL, Ayşegül ŞAHİN

Grafik Uygulama: Zeynep ARSLAN, Tansel BAYBARA, Nahide DİKEL

Reklamı ve Pazarlama Müdürü: A. Avni ÇAĞIRIR

Abone Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE

Kapak: Filiz Berk DOĞUTÜRK

Baskı: MediaPrint

Dağıtım: Birleşik Basım Dağıtım A.Ş

İlan Koşulları:

Arka Kapak	: 6.000.000.- TL
Kapak İçleri	: 5.000.000.- TL
İç Sayfalar	: 4.500.000.- TL
İnsört	: 7.000.000.- TL

Fiyatı 8.000 TL (KDV Dahil)

KKTC Fiyatı: 12.000.- TL

Abone Bedeli (Yalnız 1 yıllık): 70.000 - TL

Taahhütlü Gönderi: 115.000.- TL

Yurt Dışı: 27$ - 40 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No:1 Kat:3
Beyazıt-İST. Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:516 13 51

YARIŞMA

GELECEĞİN RESSAMLAR

1992

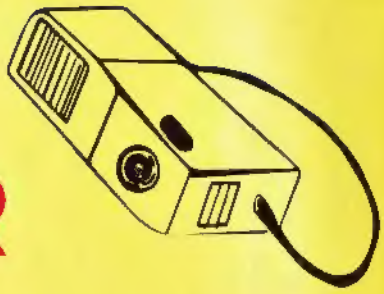

ÖDÜLLER

- Her iki yarışmanın birincilerine 1 milyon TL. ve Commodore bilgisayar klavyesi
- Resim yarışması ikincisine 750.000 TL. ve yağlıboya seti
- Öykü yarışması ikincisine 750.000 TL. ve Galactica Kodak Fotoğraf Makinası
- Her iki yarışmanın üçüncüsüne 500.000 TL. ve üçlü set halinde Raksotek video kaseti

Ayrıca her iki dalda 3'er mansiyon verilecek, mansiyon kazananlara ise 100.000 TL. ve kitap armağan edilecek.

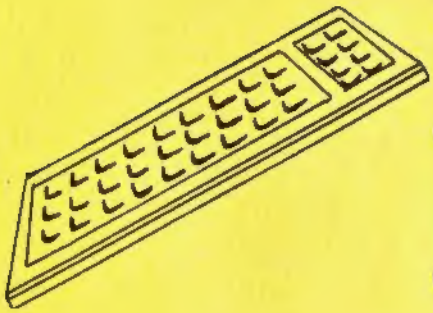

VE YAZARLARI YARIŞMASI

GELECEĞİN RESSAMLARI KATILMA KOŞULLARI

- Yarışma konusu "**2000'li Yılların Dünyası**" olarak belirlenmiştir.
- Yarışmaya yalnızca bir eserle katılınabilir.
- Yarışma, ilkokul **4 ve 5. sınıf** öğrencileriyle tüm **ortaokul** öğrencilerine açıktır.
- Yarışmacılar, eserlerini iki karton arasında **kırılmayacak** şekilde ambalajladıktan sonra, **1 Haziran 1992, Pazartesi** akşamına kadar,

  Doğan Kardeş, "Geleceğin Ressamları Yarışması"

  Yeniçeriler Cd., Sinekli Medrese Sk., No: 1, Kat: 3

  Beyazıt/İSTANBUL

  adresine elden teslim edebilirler ya da **iadeli taahhütlü** olarak postayla gönderebilirler.
- Resimler **30x40** boyutunda, resim kağıdına çalışılacaktır. Dilediğiniz boya türünü kullanabilirsiniz.

  Yarışmacılar, resimlerinin arkasına, ad ve soyadlarını, yaşlarını, okul ve sınıflarını, açık adreslerini (il ve ilçelerini ve posta kodlarını unutmadan) yazacaklar, birer adet de vesikalık fotoğraf ekleyeceklerdir.
- Yarışmaya katılan eserler, ilk elemeden sonra, **seçici kurul** tarafından değerlendirilecektir.
- Gönderilen eserler sahiplerine iade edilmeyecektir. Yarışmaya katılan eserlerin her türlü yayın ve kullanım hakkı **Yapı Kredi Yayınları Limited Şirketi**'ne aittir...

GELECEĞİN RESSAMLARI YARIŞMASI SEÇİCİ KURULU

Nazan Erkmen, Can Göknil,
Merve Oflaz (15 yaşında), Fatma Tülin Öztürk.

GELECEĞİN YAZARLARI KATILMA KOŞULLARI

- Yarışma öykü dalında yapılacaktır. Konu serbesttir.
- Her yarışmacı yalnız bir öykü ile yarışmaya katılabilir.
- Yarışma, ilkokul **4 ve 5. sınıf** öğrencileriyle tüm **ortaokul** öğrencilerine açıktır.
- Öyküler beyaz dosya kağıdına, en çok **dört sayfa** olarak, kitap harfleriyle okunaklı bir şekilde yazılmalıdır.
- Yarışmacılar, öykülerinde ad ve soyadlarını, yaşlarını, okul ve sınıflarını, açık adreslerini (il ve ilçelerini ve posta kodlarını unutmadan) yazacaklar, birer adet de vesikalık fotoğraf ekleyeceklerdir. Öyküler **1 Haziran 1992, Pazartesi** akşamına kadar,

  Doğan Kardeş, "Geleceğin Yazarları Yarışması"

  Yeniçeriler Cd., Sinekli Medrese Sk., No: 1, Kat: 3

  Beyazıt/İSTANBUL

  adresine elden teslim edebilirler ya da **iadeli taahhütlü** olarak postayla gönderebilirler.
- Yarışmaya katılan eserler, ilk elemeden sonra, **seçici kurul** tarafından değerlendirilecektir.
- Gönderilen eserler sahiplerine iade edilmeyecektir. Yarışmaya katılan eserlerin her türlü yayın ve kullanım hakkı **Yapı Kredi Yayınları Limited Şirketi**'ne aittir...

GELECEĞİN YAZARLARI YARIŞMASI SEÇİCİ KURULU

Oktay Akbal, Gülten Dayıoğlu,
Turhan Ilgaz, Selim İleri, Tahsin Yücel.

BİZDEN

CIVIL CIVIL BİR FUAR...

COMMODORE SHOW' 92

Teleteknik firmasının organize ettiği Commodore Show' 92 etkinlikleri 30 Ocak-2 Şubat tarihleri arasında The Marmara TÜYAP'ta gerçekleştirildi. Yarışmalı karikatür sergisi, küçük ustalar satranç yarışması ve yeni programların tanıtımının yapıldığı bu etkinlikte kardeşlerimiz Doğan Kardeş Standı'na uğramayı ihmal etmediler. Birçok etkinlikte görmeye alışık oldukları Doğan Kardeş Standı'nda kitaplarımızı incelediler, dergimize abone oldular. Commodore Show' 92 fuarında en çok ilgi gören kitabımız ise 'Taşkafa ve Bilgisayar" oldu. Basic programlama dilini ilginç ve sevimli çizgilerle birlikte öğretmeye çalışan bu yayınımız bilgisayar meraklısı kardeşlerimizce kapışıldı. Bu arada çeşitli sanatçılarımız fuar süresince imza günleri düzenlediler ve standımızı ziyaret ettiler. Kedi kostümü ile çalışan iki arkadaşımız ise standımızın sürekli konuğuydu. Bizi ziyaret eden kardeşlerimize Doğan Kardeş dergilerini armağan ettik. Büyük ilgi gören bu etkinlikten herkes gibi biz de oldukça memnun ayrıldık.

▲ Commodore Show' 92 fuarında iki arkadaşımız, kedi kostümü ile çalıştı.

▶ Doğan Kardeş'çiler, dergimizi Commodore Show' 92 fuarında da yalnız bırakmadı.

Doğan Kardeş Kitaplığı'nın yeni yayınlarından "Yeşil Kiraz"ın yazarı Gülten Dayıoğlu, Özel Gürsoy Lisesi öğrencileriyle söyleşti.

SOĞUK MEVSİMDE SICAK BULUŞMA!

ÖZEL GÜRSOY LİSESİ

14 Ocak-17 Ocak tarihleri arasında Özel Gürsoy Lisesi'nde, ortaokul ve lise öğrencisi arkadaşlarımızla birlikteydik. Düzenlediğimiz kitap şenliğinin okulda büyük coşku ile karşılanması ve gördüğü ilgi bizleri çok memnun etti. Kitap şenliği çerçevesinde, öğrenci arkadaşlarımız, yazarımız Gülten Dayıoğlu ile tanışma ve sohbet etme fırsatı buldular. Öyküleri ile yakından tanıdıkları ve çok sevdikleri yazarımıza kitaplarını imzalattırdılar. Gülten Dayıoğlu'nun ilk gençlik kitabı denemesi olan "Yeşil Kiraz" adlı yayınımız hakkında uzun söyleşiler yaptılar. Yeşil Kiraz arkadaşlarımızın büyük ilgisini çekti. Özellikle yazarı tarafından bu kitabın imzalanması ayrı bir mutluluktu. Yeniden buluşmak dileğiyle deyip, bir başka okul çalışmamızın hazırlıklarını yapmak üzere oradan ayrıldık.

Yazarımız Gülten Dayıoğlu, kitabı "Yeşil Kiraz"ı imzaladı. ▼

PARANIN SERÜVENİ

Resimleyen: Tuncay BATIBEKİ

KAĞIT PARANIN MAHSURU ALTIN VEYA DİĞER MADENDEN YAPILAN PARALAR GİBİ KENDİSİNİN BİR DEĞERİNİN OLMAMASI İDİ. BU NEDENLE KAĞIT PARANIN ÜSTÜNE LATİNCE OLARAK GÜVENCE VEREN BİR YAZI KONULDU.

KAĞIT PARALARDAN ÇOK ÖNCE ÇİNLİLER KURUÇAYI DİNAR GİBİ KULLANIRLARDI.

PARA YAPIMI İŞİ GİTTİKÇE YAYILIYORDU. SADECE FRANSA'DA, 800 KİŞİ PARA YAPIMINA YETKİLİ İDİ.

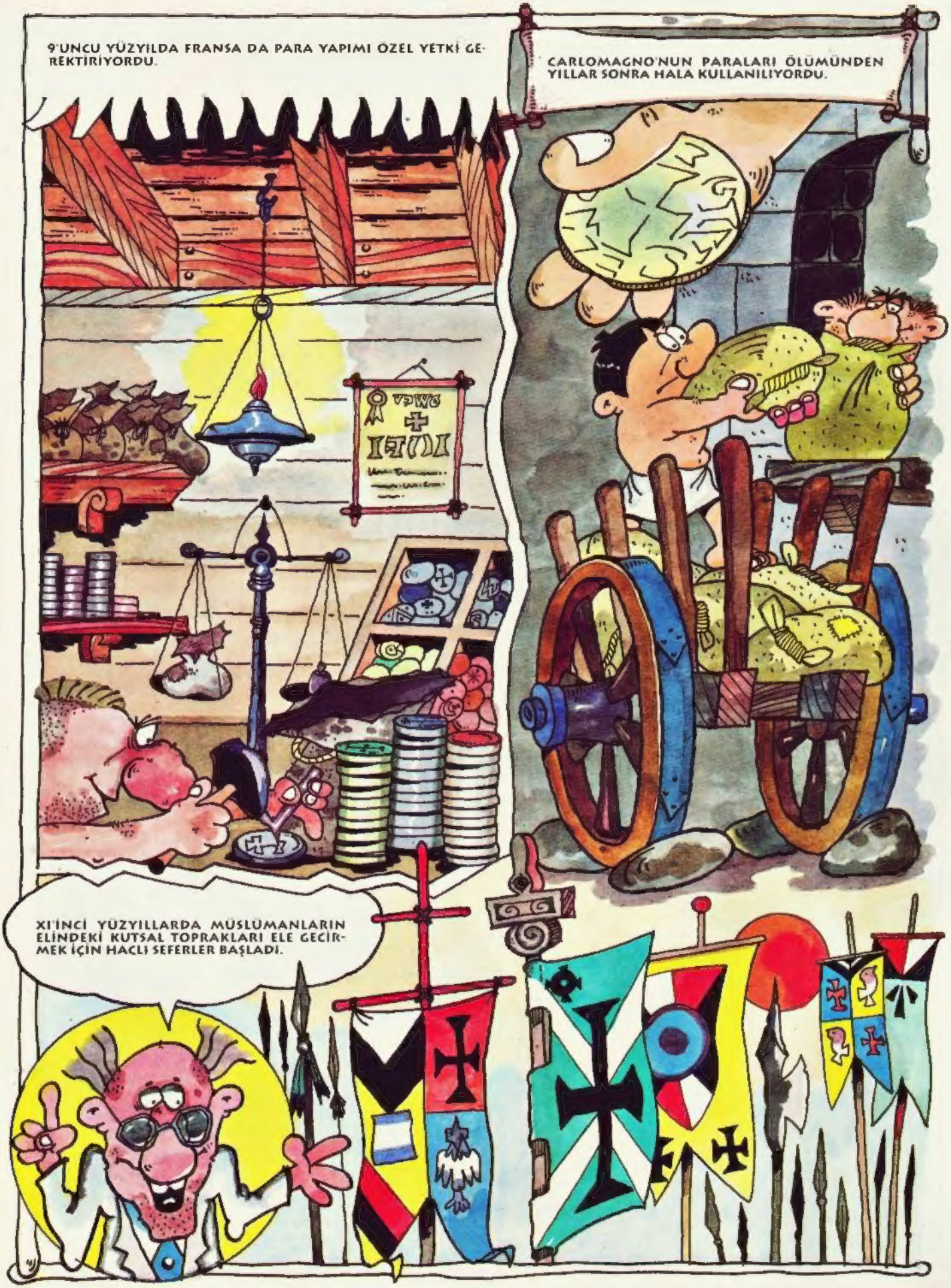
9'UNCU YÜZYILDA FRANSA DA PARA YAPIMI ÖZEL YETKİ GEREKTİRİYORDU.
CARLOMAGNO'NUN PARALARI ÖLÜMÜNDEN YILLAR SONRA HALA KULLANILIYORDU.
XI'INCI YÜZYILLARDA MÜSLÜMANLARIN ELİNDEKİ KUTSAL TOPRAKLARI ELE GEÇİRMEK İÇİN HAÇLI SEFERLER BAŞLADI.

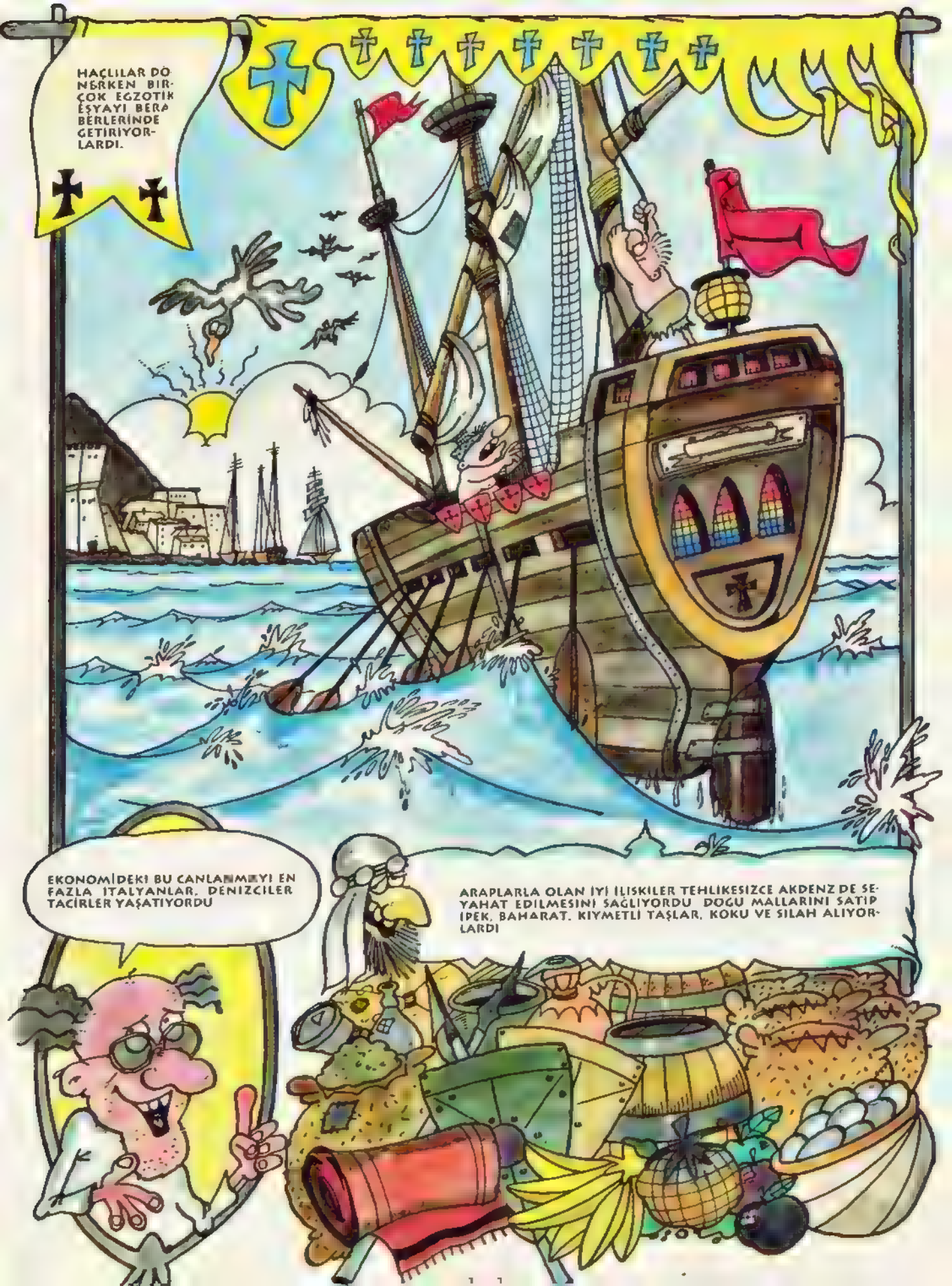
HAÇLILAR DÖNERKEN BİRÇOK EGZOTİK EŞYAYI BERABERLERİNDE GETİRİYORLARDI.
EKONOMİDEKİ BU CANLANMAYI EN FAZLA İTALYANLAR, DENİZCİLER TACİRLER YAŞATIYORDU
ARAPLARLA OLAN İYİ İLİŞKİLER TEHLİKESİZCE AKDENİZ'DE SEYAHAT EDİLMESİNİ SAĞLIYORDU. DOĞU MALLARINI SATIP İPEK, BAHARAT, KIYMETLİ TAŞLAR, KOKU VE SİLAH ALIYORLARDI

TUCCARLAR BUTUN KIYMETLI MALLARI TOPLAYARAK BİR NEVI BANKA VAZİFESİ GÖRURLERDİ. VERECEK VE ALACAK KARŞILIĞINDA İMZALI BİR BELGE VERILIRDI

14 VE 15 İNCİ YUZYILLARDA ULUSLARARASI TRAFİK YOGUNLAŞMIŞTI. HAMMADDE VE MAMULLER BIR YOREDEN DIĞER YOREYE GONDERILMEYE BAŞLANMIŞTI.
BU YOĞUNTICARI TRAFIK, PARA VE BANKA FAALIYETLERINI DE HAREKETE GEÇIRIYOR..
.. PARA DEGIŞTIRILIYOR, KREDI IŞLEMLERI YAPILIYORDU. KIYMETLI METALLER HER ZAMANGOZDELIGINI KORUYORDU.

DIĞER ULKELERIN ISPANYA DAN MAL ITHAL ETMESI SONUCU ISPANYA YA BOL MIKTARDA KIYMETLI METAL GIRIYOR VE OZELLIKLE V. CARLES ZAMANINDA ISPANYA PARA MERKEZI HALINDE GELIYORDU YABANCI BANKERLER XVI INCI YUZYILDA ISPANYA NIN BU YONUNU KEŞFETMISLERDI.

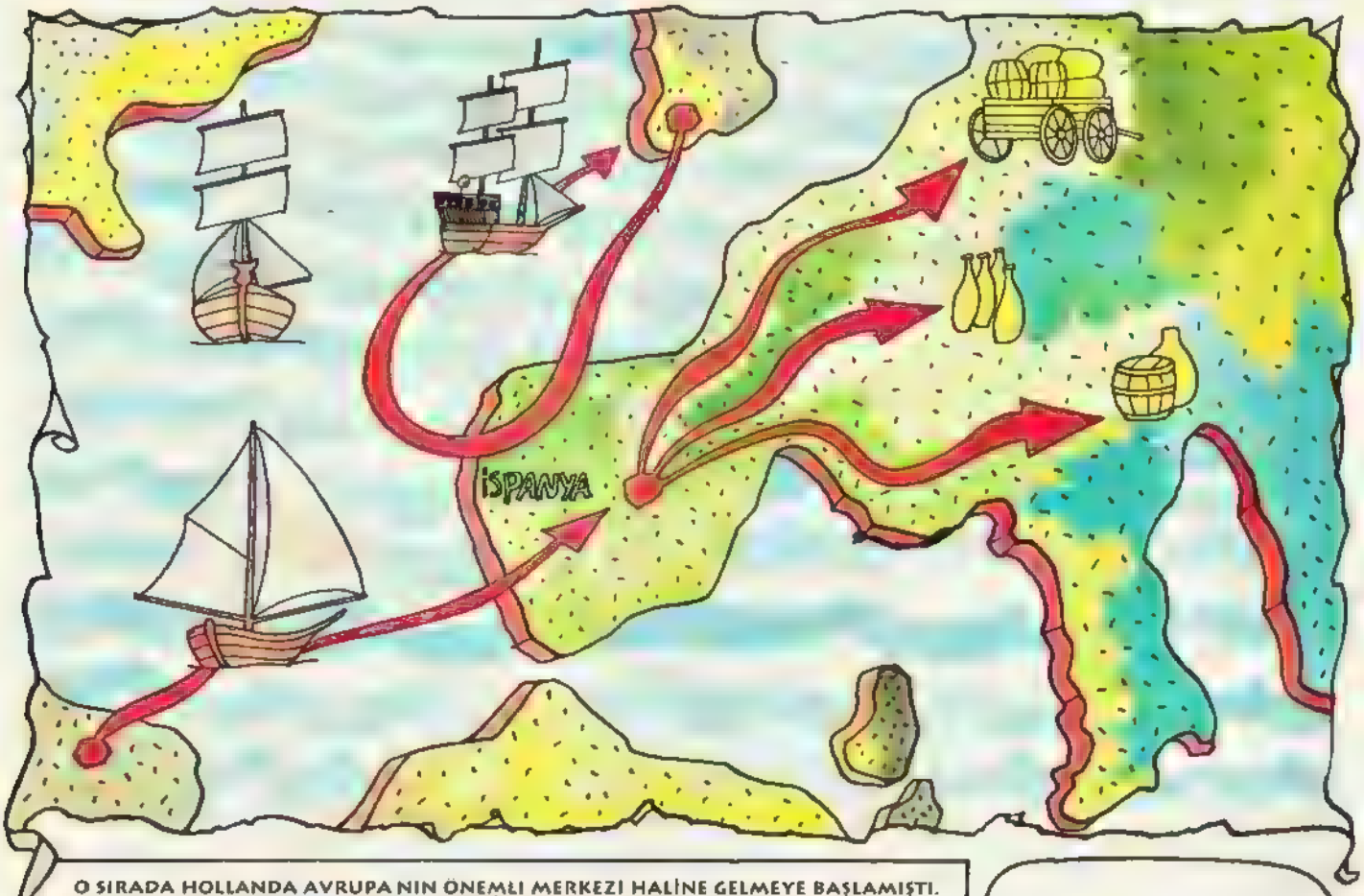

O SIRADA HOLLANDA AVRUPA NIN ÖNEMLI MERKEZI HALİNE GELMEYE BAŞLAMIŞTI. 1609 YILINDA AMSTERDAM BANKASI DOĞDU

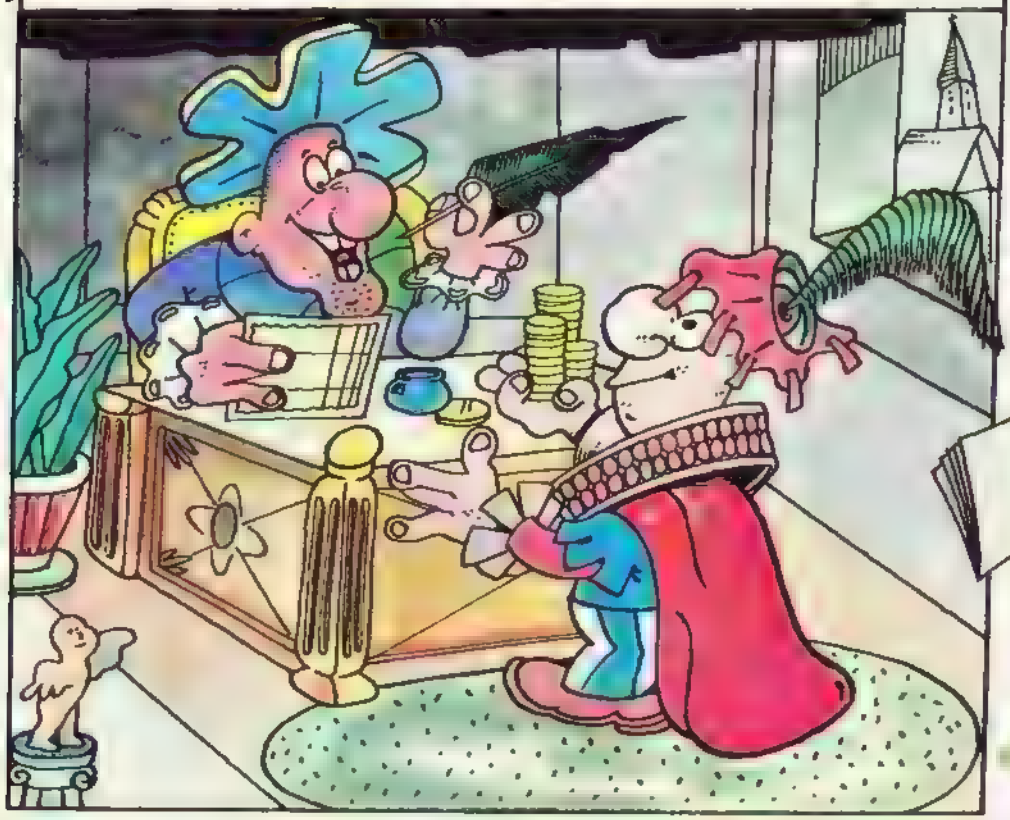

BÖYLECE İLK MODERN BANKACILIĞIN TEMELİ ATILMIŞ OLDU. METAL PARALAR BANKAYA YATIRILIYOR, KARŞILIĞINDA KAĞIT VERİLİYORDU.

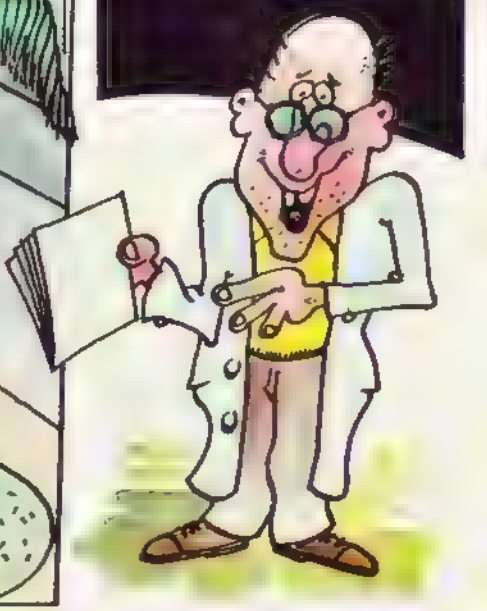

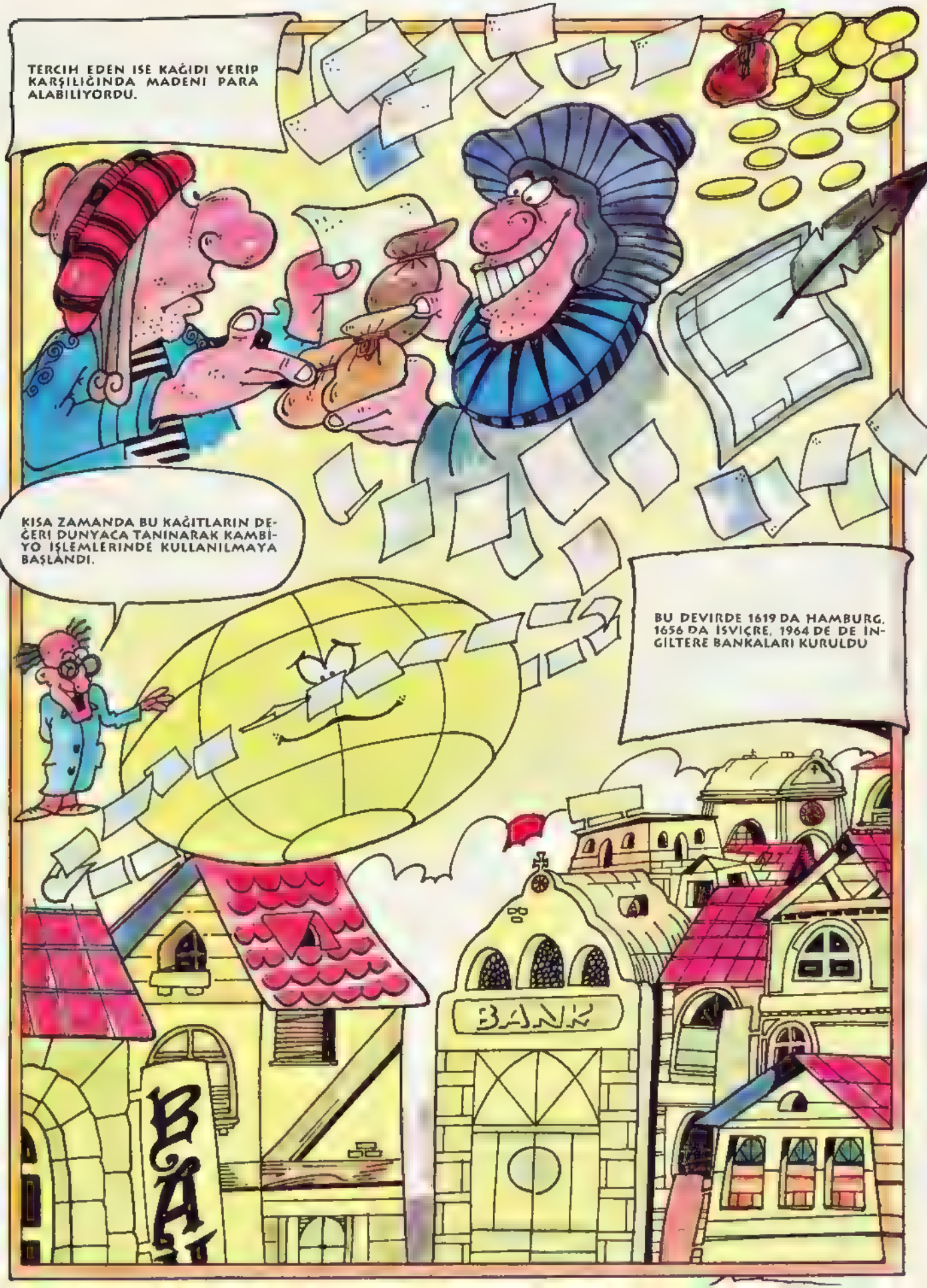
TERCIH EDEN ISE KAĞIDI VERIP KARŞILIĞINDA MADENI PARA ALABILIYORDU.
KISA ZAMANDA BU KAĞITLARIN DEĞERI DUNYACA TANINARAK KAMBİYO IŞLEMLERINDE KULLANILMAYA BAŞLANDI.
BU DEVIRDE 1619 DA HAMBURG, 1656 DA İSVIÇRE, 1964 DE DE İNGILTERE BANKALARI KURULDU
BANK
BANK

DOĞANIN USTA GERGEFÇİLERİ...

Yunan mitolojisine göre örümcek, Tanrıça Athena'nın gazabına uğrayan güzel bir genç kızdır. Ancak tabii bu yalnızca bir söylence. Aslında örümcekler eklembacaklılarla birlikte örümceğimsiler sınıfını oluşturur.

Örümceklerden birçoğumuz korkarız. Oysa onları biraz daha yakından tanısak, belki de sevebiliriz. Çünkü örümcekler korkulacak hayvanlar değildir ve insanlar için pek az türü tehlikelidir. Üstelik örümceklerin çok da ilginç bir dünyası vardır.

"Bir zamanlar Lidya'da güzel bir genç kız yaşarmış. Arakne adlı bu genç kızın işlediği gergefleri gören herkes hayran olurmuş. Öyle ki orman perileri bile su başlarından ayrılıp onun gergef işlemesini izlemeye gelirlermiş.

Bırgün Arakne işleme sanatında, Tanrıça Athena'yı bile geride bırakacağını ileri sürmüş. Bunun üzerine Arakne ile Athena* yarışmışlar. Arakne'nın işlemesi çok güzel ve kusursuzmuş. Athena çok kızar, onun işlediği parçayı buruşturup atmış ve Arakne'yi bir örümceğe çevirmiş."

İşte Yunan mitolojisinde örümceğin öyküsü böyle anlatılır. Bu mitolojiye göre, evlerimizin kuytu köşelerinde rastladığımız örümcekler, aslında güzel birer genç kızdır.

Elbette bu bir söylence. Örümcek, aslında hiçbir zaman genç kız değildi. Ama örümcekler böcek de değildir. Oysa kimimiz örümcekleri böcek sanırız. Ona, iyice yakından bakalım. Böceklerin altı tane ayağı vardır. Örümceklerin sekiz tane. Böceklerin antenleri vardır; örümceklerın ise yoktur. Böceklerin gövdesi üç bölümden oluşur, örümceklerin iki.

Örümcekler; akrep, akar ve kene gibi eklembacaklılarla birlikte, örümceğimsiler (arachnida) sınıfını oluşturur.

▲ Yumurta kesesini taşıyan dişi bir kurt örümceği.

Örümcekler, böcek yemeyi çok sever. Zararlı böceklerin kontrol edilmesinde doğanın en ıyi yardımcısıdırlar. Bilim adamları çoğunlukla çimenlıklerde ve ormanlık alanlarda yaşayan 34 binin üzerinde örümcek türü keşfetmiştir. Bunların hepsi de çok iştahlıdır.

Bütün örümcekler ağ örer. Ağ ördukleri ipeksi iplikçikler, vücudun salgıladığı bir sıvının havayla sertleşmesinden başka birşey değildir. Örümcek ağı çok sağlamdır. İpeksi iplikçikler, 2,5 cm. kalınlığındaki bir çelik kablodan çok daha güçlüdür. Örümcekler bu iplikçikleri yalnızca ağ örmekte değil, yumurtalarını sarmakta da kullanırlar. Kimi de iplıkçiklerle tuzak yapar ya da avlarının etrafını örer.

Kimi ağlar çok basittir. Yalnızca bir kat iplıkçikten örulmüştür. Kimıleri de çok karmaşık desenlıdir. Bir böcek, kazara örümcek ağına yakalandığında; örümcek onun kendını kurtarmaya çabaladığını hisseder. Avına saldırır, onu zehırler ve yer. Bazı örümcekler kurbanını ipek iplıkçiklerle sararak adetâ paketler ve daha sonra yemek için saklar.

Siyah-sarı renkli bahçe örüm-

▲ Pekçok örümceğin sekiz, diğerlerinin de daha az sayıda gözü vardır.

cekleri avlanmak için ağ örerler. Bahçelerde, çalılıklarda ve bol güneşli yerlerde yaşayan bu örümceklerin ağı çok ilginçtir. Ağını ördükten sonra, merkezden kenarlara doğru zigzag bir çizgi çeker. Bu haliyle bir tekerleğe benzeyen ağ, böceklere çok cazip gelir.

Okbaşı biçimli örümcek ve yengeç biçimli örümcek de ağ örerek avlanır. Bu örümceklerin vücudu oldukça serttir. Bu sertlik onları, kuşların gagalarından korur.

Bazı örümcekler, avlarını yakalamak için ağ örmezler. Sözgelimi, kurt örümceği yemek zamanı geldiğinde avlanmak için dolaşmaya çıkar. Çimenlerin arasında ya da yapraklarla kaplı ormanda aceleyle bir o yana bir bu yana koşuşturur. Kurt örümceğinin görme duyusu güçlü değildir. Fakat yanında bir böceğin kıpırdandığını hisseder ve kurbanını ele geçirmek için o yöne doğru saldırır.

Kimi örümcekler yumurtalarını ipekten bir koruyucuyla sararlar ve yavruların yumurtadan güvenle çıkabilecekleri bir yere bırakıp giderler.

Oysa dişi kurt örümcekleri, yumurtalarını bırakmaz. Yumuşak bir topa benzeyen yumurta dolu keseyi yanında taşır. Hatta yumurtalarını korumak için kavga bile eder.

* **Athena:** İnsanların yaptığı bütün sanatların, özellikle kadın parmaklarının yaptığı ince nakışların koruyucusu olan tanrıça

▼ Okbaşı biçimli örümcek.

Yavru örümcekler yumurtadan çıktıklarında annelerinin sırtına tırmanırlar. Kendilerine bakabilecek kadar büyüyene dek de orada kalırlar.

Sıçrayan örümcekler de beslenmek için avlanan örümceklerdendir. Görme duyuları mükemmeldir. Kayaların, bitkilerin üzerinde, duvarlarda yavaşça yürür ve her zaman ağız sulandırıcı bocekleri gözetler. Avını gördüğünde, bir kedi gibi ona hissettirmeyerek yaklaşır, nişan alır ve çabucak üzerine atlar.

Bu örümcek 20-25 cm. uzağa sıçrayabilir. Hayvanın büyüklüğüne göre uzaklık da büyür. Sıçrayan örümceklerin ayaklarındaki özel tüyler, kaygan yüzeylerde bile kolaylıkla yürümesini sağlar. Sıçrayan örümcekler çok da güzeldir. Değişik renkleri ve tüyleri güneş ışığında parlar ve gözalır.

Kimi örümcekler de avlarının kendilerine gelmesini bekler. Yengeç örümceği, çiçeklerin üzerinde, balozu içmek için gelecek bocekleri bekler. Bu örümcekler çiçekler kadar parlak ve renklidir. Bocekler çoğu zaman onları çiçek sanır. İsimlerinin "yengeç örümceği" olmasının nedeni yan yan yürümeleri ve minicik bir yengece benzemelerıdır.

Su örümceği, zamanının büyük bölümünü su birikintilerinin ve göllerin dıbinde geçirir. Yuvası, çan biçiminde örüp su bitkilerine tutturduğu bir ağdır. Suyun yüzeyinden tuylerinin arasına alarak taşıdığı bir hava kabarcığını, çan biçimındeki yuvaya getirerek patlatır. Böylelikle yuvanın içinde süreklı taze hava olur.

Örumceklerden birçoğumuz korkarız. Oysa örümcekler korkulacak hayvanlar değildir ve insanlar için pek az türü tehlikelıdır. Dünyalarını biraz daha yakından tanısak onları sevebilirız bıle.

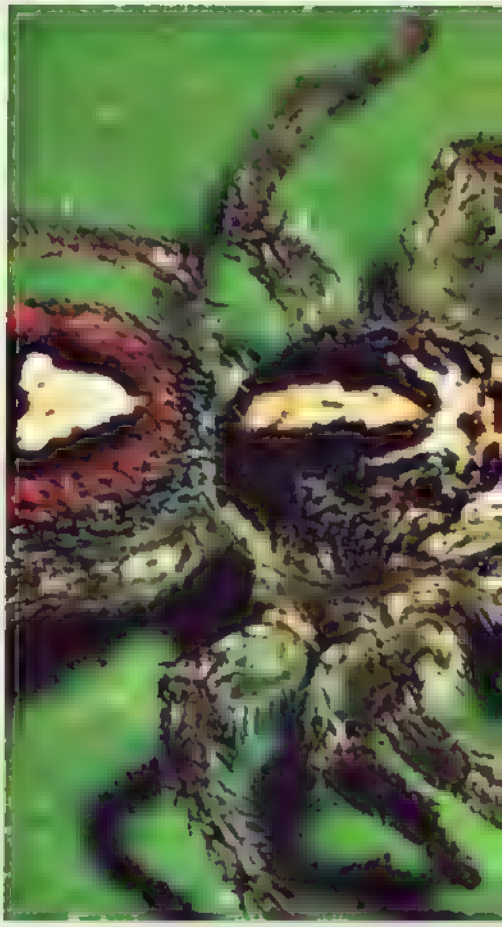

Su örümceği az önce yakaladığı balığı yiyor.

Yengeç örümceği, avını yakalamak için, çiçeklerin içinde gizlenir.

Üzerine atladığı sineği yiyen bir sıçrayan örümcek.

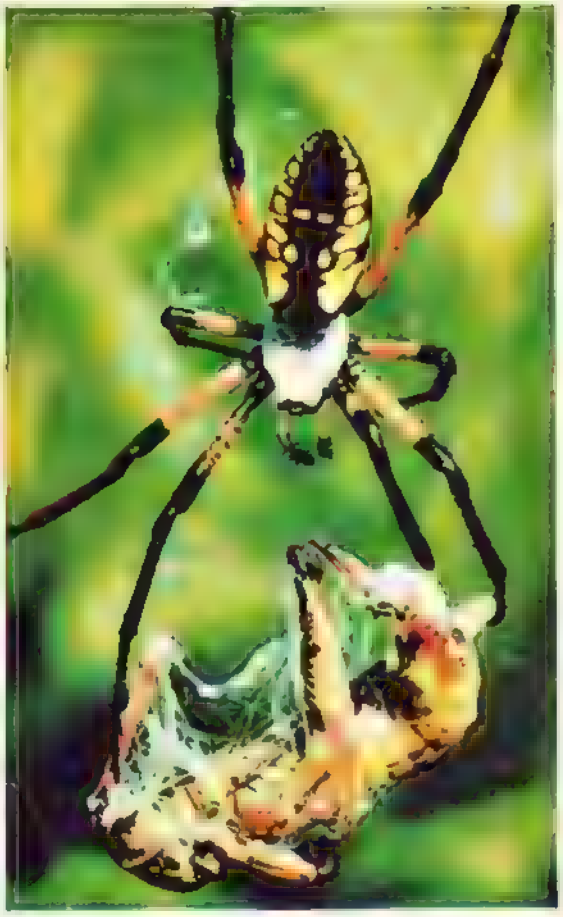

Siyah-sarı renkli bahçe örümceği, ağının merkezinde avını bekler. Yakaladıktan sonra onu ipek iplikçiklerle sarar.

REPORTAJ

DONGA TÖRENLERİNDE DÜELLO!

Etiyopya-Sudan ortak sınırındaki dağlık ve kıraç topraklar "Surma" adıyla anılır. Bu tenha topraklarda 30 bin kadar Surmalı yaşar. Surmalılar'ın birbirinden ilginç gelenekleri vardır. Vücut boyama, dudağa plâka takma ve mızrakla düello gibi... Ancak genç kuşaklar, 18. yüzyılda başlayan köle ticareti döneminden kalma, dudağa plâka takma alışkanlığını sürdürmek istemiyor.

Kulağına küpe, boynuna incik-boncuk takan; yüzünü ve tüm vücudunu boyayla süsleyen bu genç adamın, bir savaşçı olduğunu söylesek inanır mısınız? Evet! O bir savaşçı. Adı da Muradıt. Onun genç yaşına aldanmayın. Muradıt'ın 2 karısı 8 tane de çocuğu var. Buna karşın şakayla karışık da olsa bır başka kadına, "Seninle evlenmekten mutluluk duyarım." der. Muradit'in yüzü ve incecık bedeni boyalarla süslenmıştir. Bu halıyle adetâ güzelliği ve yiğitlığı simgeler.

Etiyopya-Sudan ortak sınırında 2135 m. yükseklikteki dağlık ve kıraç topraklar "Surma" olarak adlandırılır. Bu tenha topraklarda 30 bin kadar Surmalı çok zor koşullar altında varlıklarını sürdürmektedir. Kuzeyde yaşayan iyi silahlanmış Dizi ve güneydeki ilkel silahlı Bumi kabilesi sık sık çatışırlar.

Muradıt ve halkı hayvancılık ve çiftçilik yaparak geçinirler. Ancak özellikle Kormu Vadisi'nde ekilebilecek toprakları çoğaltmak için, gün geçtikçe yeni alanlar açmak zorundadırlar. Hayvancılığı da en temel gereksinimleri olan sütü sağlamak için yaparlar. Can düşmanları Bumiler, 7 yıl önce onları yaşadıkları topraklardan sürmüş ve pekçok sığırı da ellerinden almış. Yeni topraklar sığır yetiştirmek için uygun olmadığından Muradıt de diğer birçok kişi gibi altın arayıcılığına başlamış. Muradıt Bumiler için şöyle diyor: "Çoğunlukla geceleri dolunay çıktığında geliyorlar. Onları görür görmez öldürüyoruz. Bunu yapmak zorundayız. Çünkü onlar da aynı şeyi yapıyorlar. Eski topraklarımızda çok mutluyduk. Taa ki Bumiler bizi oradan atana dek. Şimdi o günleri anımsayınca hüzünleniyorum."

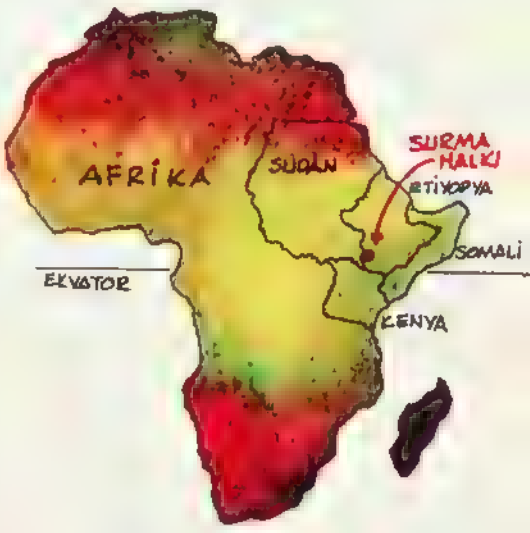

Surmalı kadınlar, erkeklerin dikkatini çekmek için yalnızca yuzlerini ve göğüslerini boyarlar. Erkeklerse tüm vücutlarını.

Kolaholi, Chinoi'un vücudunu usta parmaklarıyla boyarken o da merakla yavaş yavaş şekillenen motiflere bakıyor. Kolaholi ve Chinoi, çok iyi iki arkadaş. Chinoi, ünlü bir mızrak savaşçısı. İri ve vahşi görünumüne karşın, dostlarıyla birlikteyken oldukça efendi ve tatlı bir insan. Vücudunda 66 tane yara izi var. Bu mızrak izlerinden 3'ü kaybettiği, 63'ü de kazandığı dovüşlere ait. Kolaholi ise süslemecilikte olduğu kadar, dans etmede ve şarkıcılıkta da usta. Her zaman çok neşeli olan Kolaholi, "Ormanda özgür olmaktan çok mutluyuz. Liderimiz yok, topraklar hepimizin ve sütümüzü özgurce içebiliyoruz" diyor.

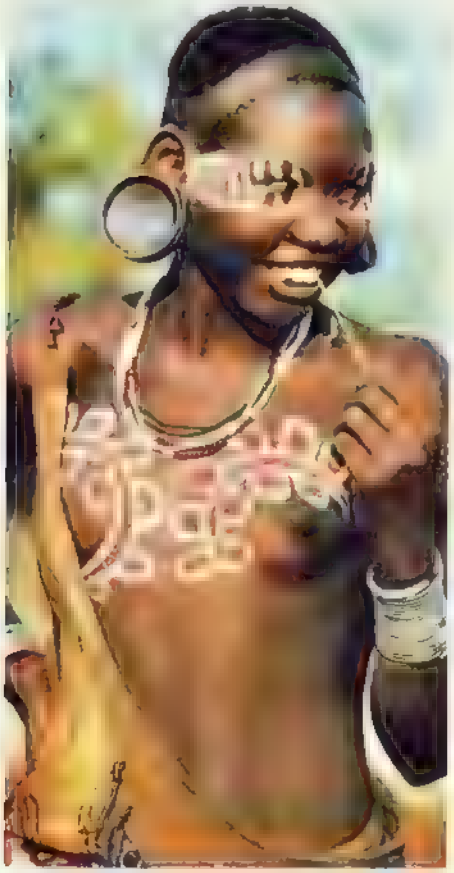

Surmalılar için vücut boyama gerçek bir sanattır. İnsan bedeni sanki bir tuvaldır. Boyayan ise bir ressam. Fırçaları, parmaklarıdır. Boya olarak da genellikle kireç ve su, bazan da aşı boyası kullanırlar. Ekim ayının hasadı izleyen günlerinde Surmalılar'ın boş zamanı artar. Böylelikle süsleme işine daha fazla zaman ayırabilirler. Çoğunlukla erkekler daha iyi süsleme yaparlar. Ancak kimi zaman kadınlar, hatta çocuklar da vücut boyarlar.

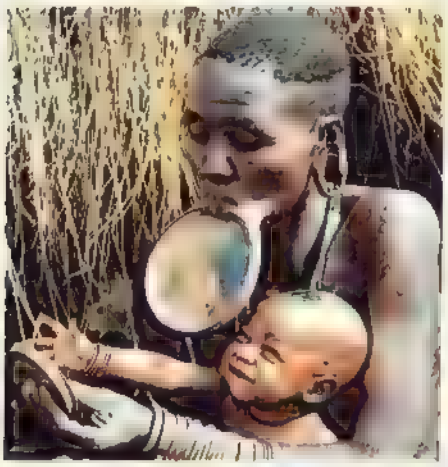

Surmalılar'ın en ilginç geleneklerinden biri kadınların dudaklarına yuvarlak plâkalar takmasıdır. Kadınlar 20 yaşına geldiklerinde alt dudaklarını delerler. Bu işlem çok acı vericidir ve her zaman mikrop kapma olasılığı vardır. Açılan deliğe, ilk önce çok küçük bir plâka yerleştirilir. Plâkanın boyutları bir yıl içinde gittikçe büyütülür.

Dudağa plâka takma, 18. yüzyılda başlayan köle ticareti döneminden kalma bir alışkanlık. Köle tüccarları, satmak için yaşadıkları yerlerden kopardıkları insanların sakat, çirkin, yaralı bereli olmamasına dikkat ediyorlardı. Bunun ayrımına varan Surmalılar da dudaklarını delip plâkalar takarak kendilerini çirkinleştirmeye ve deforme etmeye başladılar.

Bugün genç kuşaklar bu geleneği reddediyorlar. Eğer mutlaka plâka takmak zorunda bırakılırlarsa da küçük bir plâka takıyorlar.

DONGA TÖRENLERİNDE DÜELLO!

Donga (Vahşi Mızrak) adını verdikleri gelenek Surmalılar için çok önemlidir. Koyun en iyi savaşçıları ikişer ikişer eşleşip ellerindeki ucu sivriltilmiş mızraklarla birbirlerine saldırırlar. Birkaç dakika süren karşılaşmalarda tek kural, dövüşçülerin birbirlerini öldürmemesidir. Eğer dövüşçülerden biri ölurse, öldüren ve ailesi kabileden sürülür. Mal varlıklarına el konur ve ölenin ailesine bedel olarak bir kız vermeye mahkum edilir. Surmalılar Donga geleneğini yerine getiremezlerse yaşayamayacaklarına inanırlar. Çünkü bu düellolar onların hem heyecan ve gerilimlerini giderir; hem de eş seçme tartışmalarını sonuçlandırır. Ayrıca bir erkeğin kendini kanıtlamasına da yardımcı olur.

Surmalı aileler çocuklarına işlerini bitirdiklerinde büyük bir serbestlik tanırlar. Çocuklar havanın kararışından sabahın ilk saatlerine dek oynar ve dans ederler. Erkek çocukların en sevdiği oyun, küçük mızraklarla kabilenin kahramanlarını taklit etmektir. Surmalı çocuklar, yere çömelip yılan şeklinde bir kuyruk yaparak, doğaya "Bizim annemiz, bizim tohumumuz" diye başlayan övgü şarkıları söylemeyi de çok severler.

Yüzlerini yıldızlarla bezeyen bu iki genç kız, birbirlerini o kadar çok seviyorlar ki, ikizmişçesine aynı şekilde boyanmaktan büyük zevk alıyorlar. Surmalı aileler çocuklara daha çok küçükken Surma geleneklerini öğretmeye ve benimsetmeye başlarlar. Etiyopya Hukümeti Surma geleneklerinden kimini yasaklamaya çalışıyor. Ancak Surmalılar bunları korumaya and içmişler. Muradit, kendisinin ve halkının bu konudaki goruşunü şöyle dile getiriyor: "Biz vücudumuzu süslemeyi ve mızrak doğüşü geleneğini bırakmak istemiyoruz. Bu bizim yaşam tarzımız. Geleneklerimiz bizden sonraki kuşaklara da miras kalacak".

YAĞMUR YAĞIYOR, GÖLLER ÖLÜYOR!

Derleyen: Ayşegül DENİZ

Parıldayan bir göl kenarında durdu Yeşil Tilki Cingöz'le arkadaşları. "Ne güzel bir yer bu Akdeniz'in dağları, Cingöz!" diye seslendi Samur Osman. "Goller, goller, yine göller! Tam bir balık ziyafeti."

"Buralarda tatil yapmaktan hoşlanacağınızı duşundum." dedi Cingöz. "Dağlara tırmanmayı seviyorsan tabii hoşlanırsın." diye ofladı Tavşan Ponpon. "Ah zavallı ayaklarım!"

Yakındaki ormandan bir gürültü geldi. Tüm hayvanlar oldukları yerden sıçradılar.

"O da neydi?" diye bağırdı Sincap Cevat. "Sanki bir canavar gurledi!" Kimsenin birşey demesine fırsat kalmadan ormandan koca bir ayı çıktı. Ayının arkasından iki küçuk yavrusu geliyordu.

"Dağılın!" diye bağırdı Cingoz, Osman ve Bayan Ponpon'la çalıların ardına gizlenmeye çalışırken. Cevat bir söğut ağacına tırmandı.

Ayı tam Cevat'ın çıktığı ağacın altında durdu.

Sincap Cevat'ın çıktığı ince dal ağırlığı altında bukuldü. "Yardım edin." diye bağırdı Cevat. Çılgınca dala tutunmaya çalıştı. "Bu dal bukulüyoooor!" "Cevat düşerse," diye fısıldadı Bayan Ponpon, "ayının tam tepesine inecek!" Cingöz çalılardan dışarı fırladı. Ayının burnunun dibinden geçip hayvanın arkasındaki çalılara daldı. Ayı peşinden gitmeye kalkıştı ama Cingöz tek bir iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

"Çabuk Cevat, atla!" diye bağırdı Bayan Ponpon.

Cevat söğüt dalını bıraktı. Yere düşer düşmez kendini Osman'la Bayan Ponpon'un gizlendiği çalılar bıraktı.

Birkaç dakika sonra ayı yavrularıyla çalılara doğru geldi. Ayakta duruyordu. Koca kafası ve kollarını sallayarak bir sağa bir sola baktı. Sonra dört ayağı ustüne inip, yavrularıyla göl kıyısına yollandı.

"Üff!" Derin bir nefes aldı Cevat. "Ucuz atlattım."

"Gerçekten ucuz atlattık." dedi çalılardan çıkan Cingöz. "Yavru-

larını korumaya çalışan bir ayı oldukça tehlikeli bir yaratıktır."

"Yardımın için sağol, Cingöz." dedi Sincap Cevat. "Burada bir süre kalıp ayıyla yavrularının uzaklaşmasını bekleyebilir miyiz?"

"Bana uyar." dedi Bayan Ponpon. "Dinlenmek zorundayım."

"Ben de yemek yemek zorundayım." dedi Samur Osman. Göle doğru çevirdi gözlerini. Göl bulutları ve gokyüzünü bir ayna gibi yansıtıyordu. "Sanırım, gidip şöyle leziz bir sazan yakalayacağım." Suya daldı. Birkaç dakika sonra geri gelmişti. "Çok komik bu. Görünürde tek bir balık yok."

"Bu oldukça garip." dedi Cingöz. "Göller bolgesi balıkçılar için bir cennet olarak bilinir." Durgun suya baktı. "Oysa, su fazlasıyla durgun görünüyor. Herşey fazlasıyla durgun."

"Etrafta fazla kuş da görmedim." dedi bayan Ponpon.

"Doğru." dedi Cingöz. "Buralarda bir sürü balıkçıl, balaban kuşu ve balıkla beslenen diğer canlılardan olması gerek. Osman, göle bir kez daha bakar mısın? Burada ne olup bittiğini öğrenelim."

"Olur, Cingöz." dedi Osman. "Belki bu sefer yiyecek birşey bulurum." Osman gerisin geriye göle daldı. Birkaç dakikada bir nefes almak için kafasını çıkararak daha da uzaklara yüzdü. Sonra küçük bir adanın ardında kayboldu. Cingoz ve diğerleri uzunca bir sure beklediler. Cevat, ayılar gelir diye, bir süre ağaç dalının dayanıklılığını kontrol etti. Cingöz kıyıda bir aşağı bir yukarı gezinirken Bayan Ponpon da çimde otladı.

Kendi kendine homurdanıp oturan Cingöz suya bakıp duruyordu. Ama suyun yüzeyinde bir kıpırdanma yoktu. Ne bir balık sıçrıyor, ne de bir yaprak kımıldıyordu. Büyük gri beyaz bulutlar dışında hiçbir şey hareket etmiyordu. Sonunda Bayan Ponpon'la Sincap Cevat, Cingöz'ün yanına gittiler. Birlikte kıyıya doğru ilerledi hepsi. Telâşlanmışlardı.

"Osman nerede olabilir acaba?" diye sordu Bayan Ponpon.

"Belki de tüm balıkların yok olmasına yol açan şey Osman'ı da yok etmiştir." dedi Cevat. "Gölde belki de bir canavar vardır!"

"Saçmalama Cevat." dedi Cingöz. "İşte geliyor!"

Birkaç dakika sonra Osman yanlarına ulaşmıştı. Arkasından, hayvanların şimdiye kadar gördüğü en üzgün görünüşlü samur geliyordu. Bir kemik torbası halinde sürünerek sudan dışarı çıktı.

"Çıtkırıl'la tanışın." dedi Osman, hasta samura yardımcı olarak. "Çıtkırıl'a rastlayana kadar gölde canlı hiçbir şey görmedim."

"Bense ölmek üzereyim." diye yutkundu Samur Çıtkırıl. "Açlıktan ölüyorum!"

"Tüm gölde bir tane bile balık yok." dedi Osman.

"Dağlardaki göllerde de kalmadı." dedi Çıtkırıl. "Oralarda yaşıyordum. Gölden gole dolaşarak balık aradım. Şimdi vadinin aşağılarına inmeye çalışıyorum. Oralarda hâlâ balık olduğunu duydum."

Cingöz Çıtkırıl'la konuşurken başını sallıyordu. "Sanırım buralarda ne olup bittiğini biliyorum! Tüm sorunlara asit yağmurunun neden olduğuna eminim!"

"Asit yağmuru mu?" diye sordu diğerleri.

Cingöz onayladı. "Kimyasal maddeler havada yağmurla karışıp aside dönüşüyor. Toprağa ve suya yağan yağmur ise kirlenme yaratıyor."

"Hangi kimyasal maddeler?" diye sordu Cevat, şaşkın şaşkın bakarak.

"İnsanların benzin ve kömür özellikle de kömür yaktıklarında ortaya çıkan kimyasal maddeler." dedi Cingöz. "Kimyasal maddelerin çoğu termik santrallardan, fabrikalardan ve arabalardan geliyor."

"Ama buralarda fabrikalar ya da otoyollar yok ki!" diye bağırdı Çıtkırıl.

"Biliyorum." dedi Cingöz. "Hava akımları kimyasal maddeleri kilometrelerce uzaklara sürükleyebilir. Sonra da yağmurla yeryüzüne inerler. Asit yağmuru neredeyse her yere yağar. Ormanları, ekinleri ve binaları kirletir."

Çıtkırıl iç çekti. "Demek bu yüzden buradaki balıklar öldü. Göl asitli yağmur suyu dolu."

"Evet." dedi Cingöz. "Balıklar bir asit gölünde yumurtadan çıkamazlar. Bazı balıklar yumurtlayamazlar bile. Asit diğer başka ufak canlıları da öldürür. Yiyecek balık ve canlı olmadığı için kuşlar da gider."

"Ne kötü. Cingöz, birşey yapamaz mıyız?"

"Biz birşey yapamayız" dedi Cingöz. "Sadece Çıtkırıl'ın vadi-

nin aşağısındaki gollere ulaşmasına yardımcı olabiliriz."

"Ama insanlar birşey yapabilir, değil mi?" diye bağırdı Osman.

"Fabrikalarını kapayabilirler! Araba kullanmayı bırakabilirler!"

Cingöz başını salladı. "Bunu yapamazlar, Osman!"

"Oldukça umutsuz görünüyor durum." dedi Osman.

"O kadar da değil." dedi Cingöz. "Bazı kişiler hem kendi sorunlarını hem de bizimkileri çözmeye çalışıyorlar. Örneğin kimyasal maddeleri bacadan dışarı çıkmadan toplamaya çalışıyorlar."

"İnsanlar işlerini yürütmek için petrol, kömür ve benzin yakmak dışında birşey yapamazlar mı?" diye sordu Osman.

"Bu çok yararlı olurdu" dedi Cingöz. "İnsanlar güneşten, rüzgârdan ve dünyanın içinde saklı enerjiden yararlanmaya başladılar. Ve unutma, insanlar daha az benzin yakan arabalar kullanabilirler. Daha az yakıt ve elektrik kullanan aletleri kullanabilirler. Diğer deyişle, enerji tasarrufuna gidebilirler!"

"Ben yapabileceğim kadar enerji tasarrufunda bulundum. Birazdan yemek yemezsem motorum duracak. Hadi Çıtkırıl. Sabah kahvaltısı için balık bulduğum şu göle inelim."

"Pekâlâ." dedi Cingöz. "Neden tatilimizin kalanını hep birlikte burada geçirmeyelim?"

Tam o anda yağmur çiselemeye başladı.

"Dikkat edin, asit yağmuru!" diye bağırdı Cevat.

"O kadarı zarar vermez." dedi Cingoz gülerek. "Sen suda yaşayan ve bütün gun asitte yaşayan küçük bir balık değilsin."

"Hadi, hadi, Cevat." dedi Osman. "Bu yağmur tüm yıl da burada yaşasan sana birşey yapmaz. Aynı o ayının yapamadığı gibi."

"Ayı!" diye bağırdı Sincap Cevat. "Çabuk gidelim buradan!"

KURABİYELER VE MUTLULUK...

Aslı
NİYAZİOĞLU

Amerikalılar'ın özelliklerinden biri de mutlu olduklarında çikolatalı kurabiye yapmaları.

Son gunlerde ders kitapları krallığı sıkıntılı günler geçiriyormuş. Olağanüstü kurultaylar toplanıyor, konferanslar birbirini izliyormuş. "Bu kadar da olmaz!" başlığı altında bir genelge yayınlamış tarih kitapları birliği. Onlar okurları için uğraşıp dursunlar, tozlu rafların, bin yıllık kalıntıların içinde çabalasınlar, sonuçta bu kadar ukalalık gelsin başlarına. Olacak şey değil. Suç buyuk mü buyuk: Bilgiler mahzeninden kaçan bir grup, "Gezerken" sayfalarına sığındı.

"Çok uğraştık." diyordu mültecilerden biri. "Ama ders kitaplarına girmemize imkân yoktu. Önemsizmişiz. Onlar basınç alanlarının nasıl oluştuğunu, Asur Kralı III. Tikmapuleş'in başarılarını, yüzölçumleri ve nüfusları anlatmakla meşguller." Bir başkasıysa sözünü kesiyor. "Lise son coğrafya kitabında Amerika'yla ilgili anlatılanları okuyunca dayanamadık, ortaya çıkmaya karar verdik. Çünkü biz de en az onlar kadar önemliyiz..."

Ders kitapları bazan hiç anlatmadan geçiyor bu kuçük mültecileri. Ama bence, bir yeri anlatmada yüklendikleri önemli görevleri var. Çikolatalı kurabiyeler, alışveriş merkezleri, televizyon ve köpekler... Sayfalara kuruldular bir kez, karşınızdalar.

Çikolatalı Kurabiye

Amerika'yı Amerika yapanlar listesinde en baş sıralarda olması gerektiği söyleniyor. Hak vermemek zor, ne de olsa partilerin vazgeçilmez konuğu. Belki onu tanıyorsunuz. İçinde minik çikolata parçaları olan bir bisküvi.

Ablam Martha tanıştırdı beni onunla. Mutfağa girip kolları sıvadık. Hazırlanışı çok kolaymış, ama ben genel yeteneksizliğimi bu konuda da sergiledim. Hızla çalışan miksere koyduğum unlar etrafa saçıldı. Tum mutfak ve ben, bembeyaz olduk. Sonra, binbir özenle fırına yerleştirdiğim kurabiyelerin büyümesini izledim. Piştikçe büyüyor, genişliyorlardı. Umarım evi basmazlar... Bütün bunlar kontrolumün dışında gelişirken Martha çok eğleniyordu.

Aslında keyifli birşeymiş. Öğrendikten sonra sık sık yapmaya başladım. Mutlu olduklarında çikolatalı kurabiye yapanların arasına ben de katıldım. Özellikle yılbaşları ve özel gunlerde okulu doldururlardı. Tepeleme kurabiye dolu kutular, tanıdık tanımadık tum insanların arasında dolaşırdı. Sevgiyi paylaşmak için en tatlı yol.

Çikolatalı Kurabiye Tarifi:

Malzeme:
225 gram un
125 gram yağ
100 gram şeker
3 yumurta
100 ml. vanilla esansı

bir tutam tuz
minik çikolata parçaları (istediğiniz kadar)

Unu, yağı ve tuzu bir kabın içinde karıştırın. Vanilla esansını ve yumurtaları (çırpılmış) ekleyin. Mixerle karıştırın. Katılaşıp hamur kıvamına geldiğinde çikolataları içine ekleyin. Küçük yuvarlak toplar halinde kurabiyeleri yağlanmış fırın tepsisine, aralıklı yerleştirin. 180 °C'de 10 dakika pişirin.

Çalışmak İsteyen Var mı?

İtalyan AFS'li Freddie, çikolatalı kurabiye yapma işini öylesine sevdi ki bir pastanede çalışmaya başladı. Okuldan sonra birkaç saat çalışmayla nasıl para kazanıldığını görunce ben de başladım.

Gençler için büyük, küçük dolu iş vardı. Kütuphanede kitap yerleştirmekten, elbise ütulemeye kadar. Bazı arkadaşlarım üniversite giderlerini karşılamak için para biriktiriyorlardı. Bazıları da sırf harcamak için. Ailelerin hepsi, ne kadar zengin olurlarsa olsunlar çocuklarını çalışmaya yönlendiriyor. Bazen çok sıkıcı, bazen de çok zor işleri yapmaya...

Örneğin, küçük bir yaramaza saatlerce katlanmak zorundasınız! Ne de olsa annesi ve babası yokken size emanet edilmiş. Uykunuz gelıyor, o cin gibi ayakta. Evi altust etmeye çalışıyor, karnı acıkıyor, oyun oynamak istiyor, bir türlü oturmuyor. Bebek bakıcılığı yapmaya kararlıysanız tüm bunlara razı olmanız gerek. Bu iş size çok yorucu geldiyse bir butikte çalışmayı deneyin. Aynı tip elbiseleri saatlerce ütüleyip dursunuz. Zaman zaman bu tip işlerin birçoğunu denedim. Bazen de değişiklik olsun diye zarf bile yazıyordum!!! Bu tür işleri insanlar, yıllarca bıkmadan nasıl yapabiliyorlar?

Para Harcamanın Binbir Yolu

Alışveriş merkezlerinde ya da dev supermarketlerde kaybolmamak için çok dikkatli olmak gerekiyordu. Herşeyin, her çeşidini bir anda karşınızda bulabiliyorsunuz. En çok süpermarketlerde şaşırdım. Ne de olsa sutün ya da ekmeğin binbir çeşidini görmeye alışık değilim. Tam yağlı süt, % 60 yağlı süt, % 20 yağlı süt, yağsız süt, meyveli süt, kahvelik süt... Her girişimizde elimiz kolumuz dolu olarak çıkıyoruz. Buzdolapları hep tıkabasaydı.

Haftasonlarını alışveriş merkezlerinde geçiren çok arkadaşım vardı. Vitrinleri seyredip, almasalar da yeni moda elbiseleri deneyerek geçiriyorlardı zamanlarını. Güzel kızlar, ya da yakışıklı oğlanlar aramalarını, hamburgercilerde karınlarını doyurmalarını da eklemek gerek. Satın almak dünyadaki en güzel işti onlara gore...

Televizyon

Jennifer, alışveriş merkezinde değilse kesinlikle evde televizyon izliyordur. Okuldan geldikten sonra oturur, gece yarısına kadar da kalkmaz. Ev ödevleri, akşam yemeği hep televizyonun karşısında. Küçük çocuklar için en büyük cezalardan biri televizyon izlemelerinin sınırlanmasıydı.

İlk başlarda ben de meraklıydım. Bunca insanı ekran başına çeken ne diye? Bizde, düzeysiz olarak nitelendirilen, çoğu kimsenin gülup geçtiği programların orada baş tacı olduğunu görünce vazgeçtim. Belki yüzlerce kanal var ama gerçekten hoşuma giden izleyebildiğim yayın çok azdı. İki saniyede bir konan reklamlar da iyice sinir ediyordu. Zaten çoğu ekrankolik, sevdiklerinden değil de zaman geçirmek için izliyorlarmış televizyonu.

"İkiz Tepeler", "Ninja Kaplumbağalar", "Patron kim?" gibi sevilen çoğu dizi Türkiye'de de gösterimde. Ama hâlâ çizgi film Bart Simpson'dan haber yok. Bart ve ailesi küçük büyük herkesin sevgisini toplamıştı. Hatta sınıf başkanlığı seçiminin baş adayı oldu. Ben oyumu ona verdim.

Tum bunlar önemsiz mi? Bir sürü sayı ve ismin yerine, ders kitaplarına girebilmelerini çok isterdim.

Amerika da çocuklara verilen en büyük ceza, televizyon izlemelerinin yasaklanması.

LED ZEPPELIN'İN

1960'ların sonunda kurulan Led Zeppelin, dünya müzik tarihinin efsanevî gruplarındandır. Dört kişiden oluşan grup, kendi adlarını verdikleri "Led Zeppelin" ile altın plâk kazandı. İkinci albümleriyle ünleri daha da arttı. Bunu izleyen yıllarda Led Zeppelin artık, tartışmasız bir numaraydı. Grubun "dünyanın en iyi davulcusu" olarak kabul edilen elemanı John Bonham'ın ölümü, Led Zeppelin'in dağılmasına neden oldu.

◄ Led Zeppelin'in ilk albümü, kendi adlarını verdikleri "Led Zeppelin"di.

◄ Led Zeppelin II'de yer alan "Whole Lotto Love" adlı parça, müzikseverlerin dilinde marş olmuştu.

Dünya müzik tarihinin efsanevî gruplarından Led Zeppelin, Hard'n' Heavy'nin atalarından biridir.

1960'ların sonunda kurulan topluluk, her biri çaldıkları alette yeteneklerini kanıtlamış dört kişiden oluşuyordu: Gitarda Jimmy Page, vokalde Robert Plant, keyboard (klavyeli çalgılar) ve bas gitarda John Paul Jones ve davulda John Bonham...

Dörtlünün tüm üyeleri daha önceki çalışmaları ile isim yapmışlardı. Sözgelimi Jimmy Page, Led Zeppelin'den kısa süre önce, çağdaş blues müziğin ömrü kısa, etkisi uzun grubu "Yardbirds"de çalmıştı. John Paul Jones ise, o günlerde önde gelen basçı ve düzenlemecilerdendi.

Dağılan "Yardbirds" grubunun konser turnesini "New Yardbirds" adı altında tamamladılar ve büyük beğeni kazandılar. Bu arada, "Who" grubunun davulcusu Keith Moon'un önerisi ile isimlerini "Led Zeppelin" olarak değiştirdiler.

Ahmet ve Nesuhi Ertegün kardeşlerin yapım firması ile anlaşan grup, 1968'de kendi adlarını verdikleri ilk albümleri "Led Zeppelin"i yayınladılar. "Bad Times, Good Times", Amerika'da ilk 100 arasına girdi.

Grubun rock tekniği ile zenginleştirilmiş tarzı, heavy metalin ilk örneğiydi.

Led Zeppelin; davulda Jonh Bonham, vokalde

Led Zeppelin, 1969'da Led Zeppelin II albümünü yayınladı. Albümdeki "Whole Lotto Love" (Bütünüyle Sevgi) adlı 45'lik bir anda müzikseverlerin marşı haline geldi.

Led Zeppelin II'den sonra grubun ünü daha da arttı. Plâkları yok satıyor, konser verdikleri salonlar dolup taşıyordu. Öyle ki konser turneleri yüzünden grup, uzunca bir süre albüm çalışması yapamadı.

1970'te "Immigrant Song"un yer aldığı üçüncü; 1971'de de artık sayılı klasiklerden biri olan "Stairway Song"un yer aldığı dördüncü albümlerini yayınladılar.

UNUTULMAZ UÇUŞU!

Robert Plant, gitarda Jimmy Page ve bas gitarda John Paul Jones'tan oluşuyordu.

▲ 1970'te yayınladıkları Led Zeppelin III albümünün en beğenilen parçası "Immigrant Song" idi.

Led Zeppelin artık, tartışmasız bir numara olmuştu. Jimmy Page gitarı, Robert Plant vokali, John Bonham ise davulu ile gençlerin ilâhıydı.

Başarılı albümler birbirini izledi. 1973'te "Houses of the Holy", 1975'de "Physical Graffiti" yayınlandı. Physical Graffiti, müzikal başarısı kadar hareketli kartondan yapılmış kapağı ile de büyük ilgi toplamıştı.

1975 yılından başlayarak grubun üzerine kara bulutlar çökmeye başladı. Robert Plant, Yunanistan'da tatilini yaparken geçirdiği trafik kazasında ağır yaralandı. Tam iyileşmeye başlamışken bu kez 1977'de bir hastalık nedeniyle oğlunu yitirdi. Robert Plant, müzikten kopma aşamasına gelmişti.

Grup iki yıldan uzun bir süre konsere çıkamadı. Oysa 1976 albümleri "Presence" büyük başarı göstermiş; çıkar çıkmaz platin plak ile ödüllendirilmişti. Led Zeppelin hayranları bu arada grubun 1976 yılında çevirdiği yarı belgesel film "Songs Remains the Same" (Hep aynı kalan şarkılar) ve bu filmin müziklerini içeren albüm ile avundu.

1977'deki başarılı Amerika turnelerini Robert Plant'ın oğlunun ölümü üzerine yarıda kesmek zorunda kalınca grubun dağılacağı yolunda soylentiler ya-

▲ "Houses of the Holy" albümü 1973'te yayınlandı.

yıldı. Ancak bunlar Jimmy Page tarafından yalanlandı. Bundan sonra grup ile ilgili haberlerin başında "ayrılık öyküleri" gelmeye başladı.

Grup, dokuzuncu albümü "In Through the Out Door"u 1979'da yayınladı. Bu albümün kayıtlarını, ünlü İsveç'li topluluk Abba'nın ev sahipliğinde İsveç'te yapmışlardı. Albümün yayınlanmasından kısa süre önce Knebworth'de verdikleri konserle anayurtları İngiltere'yi yeniden fethettiler.

1980, grubun en talihsiz yılı oldu. Dünyanın en iyi davulcusu olarak kabul edilen John Bonham (Bonzo) öldü. Bu olay üzerine grup bir daha birlikte çalışma yapmadı. Günümüze kadar yalnızca bir kez 1989'da, Atlantic Plak Şirketi'nın 30. yılı onuruna düzenlenen gecede Led Zeppelin adıyla bir araya geldiler. Davula John Bonham'ın oğlu Jason Bonham'ı almışlardı.

Daha sonraki yıllarda 1982'de yayınlanmamış eski kayıtlarından oluşan "Coda" ve 1990'da da "Remasters Compliation" adlı albümleri yayınlandı.

Grubun iki üyesi Jimmy Page ve Robert Plant, bugün de -Led Zeppelin'deki geçmişlerine dayanmadan- başarılı solo çalışmalar yapıyorlar. Page ve Plant, 1985'de "Honeydrippers" (Baldamlatanlar) adlı ustalar topluluğunda bir arada görüldü. Grubun adını taşıyan albümden alınan "Sea of Love" (Aşk Denizi) adlı parça müzik listelerinde bir numara oldu. Aynı başarıyı Jimmy Page'in Paul Rogers ("Free ve Bad Company" isimli ünlü rock gruplarında çalışmış şarkıcı) ile kurduğu kısa ömürlü grup "The Firm"de gösterdi.

İşte hard'n' heavy'nin başarısına ve seviyesine hiçbir zaman erişilemeyen; her zaman örnek alınan; unutulmaz topluluğunun kısa öyküsü bu kadar...

▲ Grubun 1971 yılında çıkardığı albümde yer alan "Stairway to Heaven" dünya müziğinin klasiklerindendir.

Grubun 1976'da yayınlanan "Presence" adlı albümleri platin plâk ile ödüllendirildi. ▼

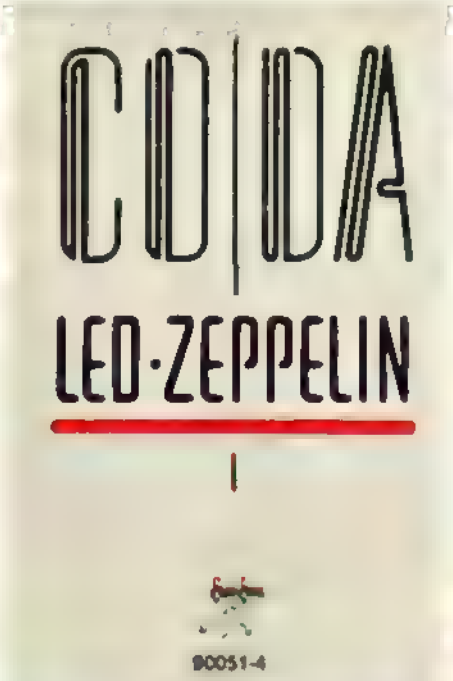

Grubun dokuzuncu albümü "In Through the Out Door" 1979'da piyasaya çıktı. ▼

▲ "Coda" grubun dağılmasından sonra, yayınlanmamış eski kayıtlar bir araya getirilerek oluşturulan bir albüm.

ŞİMDİ BU KASETLER DİNLENİYOR

Bu ay çok şanslıyız! Çünkü sevdiğimiz birçok sanatçı ve topluluğun en güzel şarkılarının yer aldığı seçki kasetleri, ülkemizde de yayınlandı. Şimdi size bu güzel kasetleri tanıtalım:

H.I.T.S./New Kids On The Block
Grubun adının Turkçesi, "Yan Bloktaki Yeni Çocuklar". Birkaç yıldan beri şarkılarını ezberlediğimiz topluluğun bu kasetinde, başta en yeni şarkıları 'If You Go Away" (Eğer Gidersen) olmak uzere, "Step By Step" (Adım Adım), "I'll Be Loving You Forever" (Seni Sonsuza Dek Seveceğim), "Tonight" (Bu Gece) ve daha birçok güzel şarkı bir arada...
SONY-UZELLİ

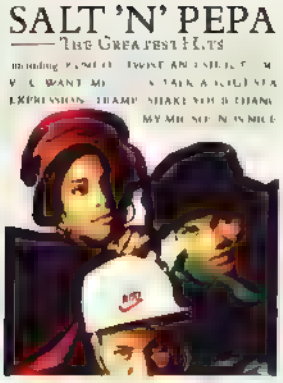

Greatest Hits/Salt'n' Pepa
Grubun dılimizdeki adı, "Tuz ve Karabiber". Salt'n' Pepa, bayanlardan oluşan bir rap grubu. Grubun "Greatest Hits" kasetinde pekçok güzel rap şarkısını bulabılirsiniz. Beatles'ın "Twist and Shout" adlı şarkısını bir de "Tuz ve Karabiber"den dinleyin.
POLYGRAM-YONCA

Simply The Best/ Tina Turner
Tina Turner "rock muziğin babaannesi" olarak adlandırılır. Babaanne Tina, 1960'lardan bu yana seslendirdiği en guzel şarkıları ile bu kasette. Kısaca en iyisi: Simply the Best.
CAPITOL-KENT

Images/Jean Michel Jarre
Images, elektronik muzik aletlerinin ağırlıklı olarak kullanıldığı "New Age" (Yeni Çağ) müzık turünü tanımak isteyenlerin mutlaka edinmeleri gereken bir kaset. Kasetteki pekçok parça, bize yabancı gelmeyecek. "Aaa... Ben bu parçayı biliyorum!" diyeceğiz.
POLYDOR-YONCA

The Singles Collection 1984-1990/ Jimmy Somerville
Jımmy Somerville, 80'li yılların en önemli dısko yorumcularından bıriydi. Somerville'in eski grupları Bronski Beat ve Communards ile yaptığı çalışmaları ayrıca kendi solo çalışmalarının yer aldığı kaseti keyıfle dinleyeceksiniz.
POLYGRAM-YONCA

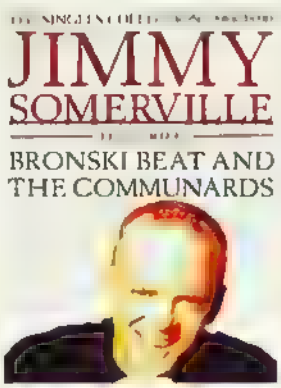

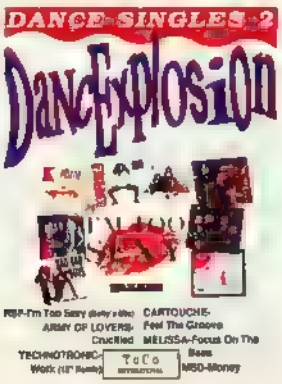

Club Dance Singles Remix 12 Dance Singles 2
Bu ay dans kasetleri açısından da oldukça şanslıyız. Bu üç kasette son gunlerin en gözde dans parçaları var. Özellikle arkadaşlarımızla bir araya geldiğimizde dınleyip dans edeceğimiz kasetler...
YONCA-TOCO

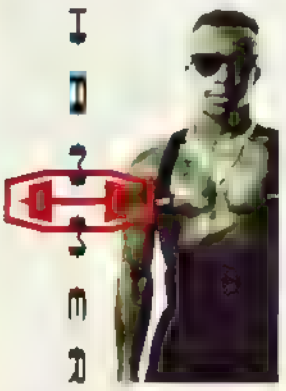

Too Lepit to Quit/ Hammer
Sıra geldi ayın kasetine! Bız daha "You can't touch this" (Buna dokunamazsınız!) derken o bir kaset daha yayınladı. Kimden söz ettiğimizi anlamışsınızdır: Hammer! Yeni albümünde yine bizleri kendisine hayran bıraktıracak.
CAPITOL-MMY

ÖYKÜ

SURLARIN ÜSTÜNDE...

Yazan: Oktay AKBAL **Resimleyen:** Erdoğan UĞURLU

Evimiz surların dibindeydi. Ta Bizans'tan kalmış bu surların yanından geçerdik okul dönüşlerinde. Hep merak ederdim, ne var bu surların üstünde? Uzaktan otlar, kuçuk ağaçlarla sarılmış görunürdü. Bir gun bile gormedim bir insanın orada dolaştığını.

Bayramlarda ışıklarla donanırdı. Koca koca yazılar asılırdı. 'Biz bize benzeriz', 'Ne mutlu Turk'um diyene', 'Durmayalım, duşeriz' gibi. Kimler ne zaman, nasıl asarlardı o kocaman bezleri, nasıl yakarlardı elektrikleri? Hep şaşardım. Duşunurdum, nasıl bayramlarda minarelere mahya kuruluyor, öyleyse bu surları da aynı becerikli kişiler donatır diye...

İnsan ayağı basmamış ormanlara benzetirdim o surların üstunü. Yılanlar, çıyanlar, akrepler, bilinmedik boceklerle dopdolu bir yer. Bir yandan çıkılır, ote yandan inilir. Biz de bir gün çıkabilseydik o tepelere. Kimbilir kent ne güzel görunürdü oradan! Kumkapı, Yenikapı kıyıları, kahveleri, sandallarda balık avlayanlar. Duşlerime bile girerdi surların üstü.

Ahmet anlatırdı, kaç kez çıkmış oralara. Çukurlar varmış, merdivenle bir yerlere inilirmiş. Bizanslılar'ın su yolu olarak kullandıkları bu surların gizli geçitleri varmış. Bir savaş sırasında okçular oradan duşmana ok fırlatsınlar diye gizli pencereler varmış. Belki de saklı defineler!

Inanmazdık ya, yine de dinlerdik. Masal dinlemek güzeldir. Ahmet ne kadar ciddi anlatırdı, gozumüzun önunde canlanırdı dedikleri. 'Hadi hadi, atma' desek de aldırmazdı hiç. 'Bir gun sizi de oraya çıkarırım, korkmazsanız' derdi. Gide gide gözumüzde bir çeşit kahraman olmuştu Ahmet. Hele bir defasında geceymiş, otların üstune oturmuş, kentin gece aydınlığını seyretmiş. Bir de cigara yakmış.

İkide bir 'Birlikte çıkalım surlara' demekteydi. Bense korkuyordum. O hep direniyordu 'Ne kadar korkaksınız. Ne var orada?" Sonunda da-

yanamadık 'Haydi bu akşamüstü surlara çıkalım' dedik. Üç arkadaştık, bir de Ahmet. Çantalarımızı sallaya sallaya o yana yürüdük. Bir de baktım Ahmet topallıyor. Ne oldu? 'Ayağım burkuldu' dedi. Surlara çıkamazmış. Bıraktık bir başka güne... Gunler geçti, bir kez daha denedik, Ahmet yine 'işim var' demez mi? Ne zaman surlara çıkmaya heveslensek hep kaçmıyordu. Sonunda bir arkadaş "Sen bir kez bile surlara çıkmamışsın. Palavra atıp durmuşsun" dedi. Ahmet kıpkırmızı kesildi. 'Yok, hayır' demeye kalkıştı, ama aylardır hepimizi uyuttuğu belliydi. Karar verdık, zorla da olsa Ahmet'i surların üstüne çıkaracağız.

Nisanın güzel bir günü. 'Haydi şimdi' dedik. Dört arkadaş surlara doğru yürudük. Elimizde kalın sopalar. Sanki balta kesmez bir Afrika ormanına gider gibi! Tarzan filmlerinde avcılar ellerinde tufekle sağa sola bakarak yurürler ya, biz de öyle, işte!

Ahmet en gerideydi. Ne olduysa oldu, one ben geçmiş bulundum. Oysa içim titriyordu. Surların alçak yerinden tırmanmaya başladık. Tam ortaya gelince ne görsek, demir kapıyla kapatılmıştı yol. Kimseler tepeye çıkmasın diye Belediye kapatmış. Ne var ki yanlardan çıkmak olası. Biraz tehlikeli, ama bunun da ayrı keyfi vardı. Ahmet, o kahraman palavracı, 'Ben geçemem oralardan, düşerim' diyordu. İte kaka, elinden tuta çeke demir parmaklığı aştırdık. Artık en tepedeydik. Otlar, çalılar, ağaççıklar vardı. Sopalarla oraya buraya çarpa çarpa yüruyorduk. Ahmet bir arkadaşın elinden tutarak geliyordu. Ben düşler içindeydim. Burada bir gazino hayal ediyordum. Turistlere açık bir seyir yeri. Ta uzaktan Marmara masmaviydi. Guneş batmak üzere son ışıklarını yollamakta. Bir kartpostal güzelliği gözlerimizin önündeydi.

"Yılan var, yılan" diye bağırdı biri. Ahmet'miş. Korktuk, ama yurekli olmaya karar vermiştik ya, koştuk o yana, sopayla o yılan sanılan şeyi, dürtukledik, eski bir kemermiş. 'Kim bırakmışsa'... Yılan mılan yoktu. Karıncalar vardı. Bir de karınca yuvası. Yer yer yarıklar. Derine inen çatlaklar. Belki de bir yola açılıyordu bu yarıklar, surun içine doğru. Defineler saklanırmış buralarda. Ahmet hemen donmek istiyordu. Oysa biz Fatih'e kadar gitmek niyetindeydik. Bakalım ötelerde neler vardı! Tam yolun ortasına geldiğimizde kocaman bir çukur gordük. Herhalde bir mağaraya iniyordu. Surun içinde bir mağara! Belki de su yolu idi. İçimizden en yüreklisi 'Ben inip bakacağım' dedi. Atladı çukura. Kalın taşlarla kapatmışlar yolu. 'Beni çekin yukarıya' dedi. Üçümüz birden tuttuk kollarından çektik. Korkmuştu. 'Bir an once çıkalım'. Karanlık çoktu çokecek. Hızla koştuk Fatih yonune. Ayağım ta-

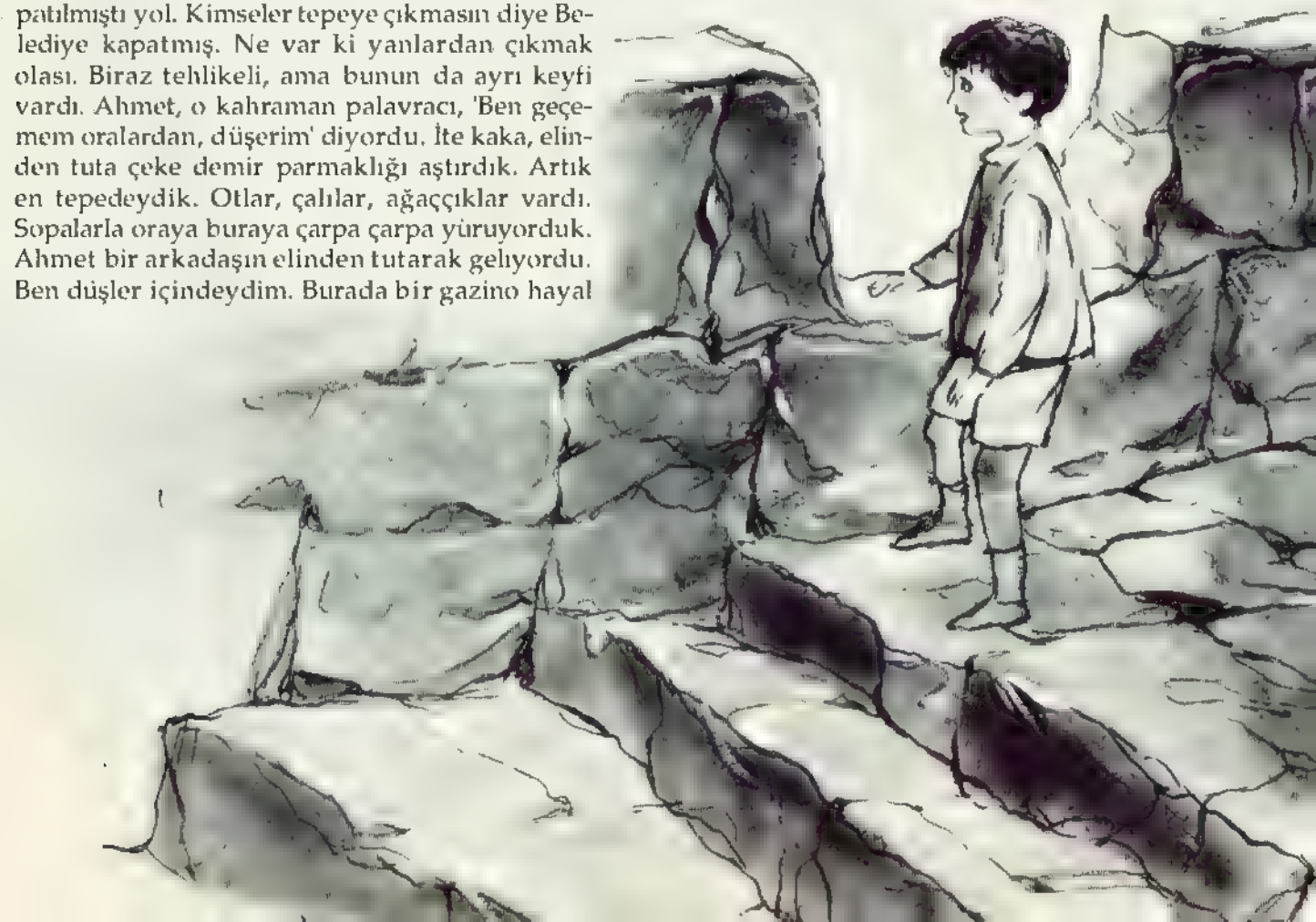

kıldı, düştüm düşeceğim. Aşağıdaki insanlar birer nokta gibi!

İnme yerine ulaştık, ama burada da demir parmaklıklar var. Hem her yanı kapatmış. Yanlardan geçmek olacak gibi değil. Bir de rüzgâr çıkmaz mı! Derken yağmur! Geriye dönmeliydik. Ahmet söyleniyordu 'Sizin aklınıza uydum da...' 'Sen değil miydin bizi aylardır surların üstünde şu var bu var diye aldatan'. Neredeyse ağlayacak, yağmur yüzlerimizden süzülüyor. Haydi gerisin geriye! Tam giriş kapısına vardığımızda da iki kişi belirmez mi? Bekçiler. 'Ne işiniz var orada sizin?' diye bağırmaz mı biri! Tam kaçacakken Ahmet'i yakaladılar. Ciyak ciyak bağırıyor. 'Ben istemedim, onlar zorladılar' diye ağlıyor. Koca ortaokul öğrencisi, kahramanca öyküler bizi uyutan Ahmet'in bu halini görmek hem gülünçtü, hem de üzücü.

Bu ders oldu bana. Bir daha kendini yüceltmek için öyküler düzenlere inanmadım. Hep kuşkuyla baktım anlattıklarına. Kahraman gibi görünenlerin nasıl gerisin geri kaçtıklarını daha sonra çok gördüm. Ahmet'ler bir değil beş değildir. Hepiniz tanışmışsınızdır onlarla...

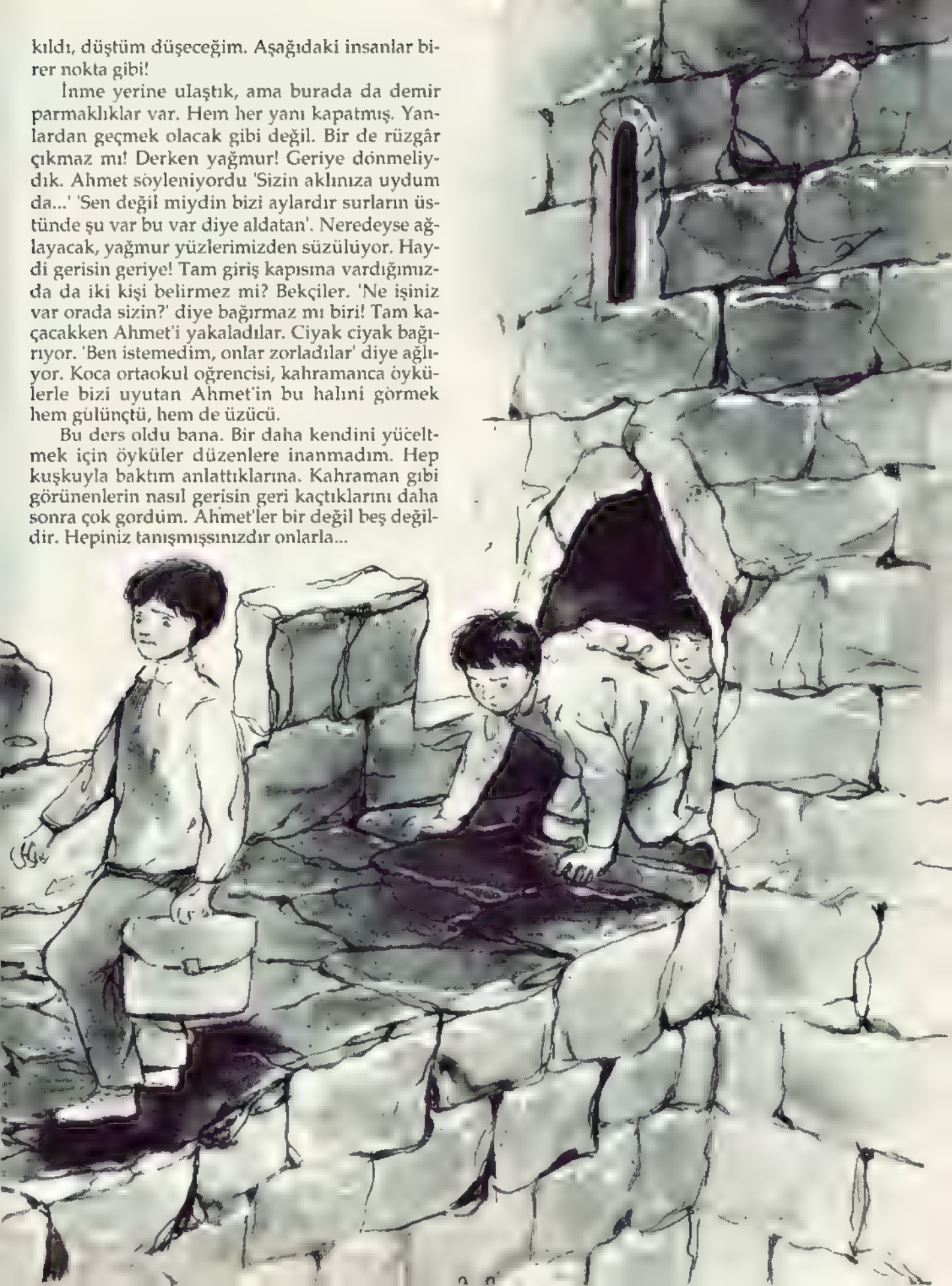

ÖYKÜ

ACI ATEŞİ

*Yazan: Güleda ERENSOY
**Resimleyen: Burak TEMURLENKOĞLU

Çantasını şimşek hızıyla sırasından kapan Can, bir ok gibi dışarı fırladı. Koridorları, merdivenleri olanca hızıyla koşarak geçerken onu şaşkınlıkla izleyenleri görmüyordu bile. Hatta çarptığı birkaç çocuğun arkasından sinirli sinirli haykırmaları bile, onu engellemedi.

Okulun dış kapısından tam çıkacakken bir sesin kendisini çağırmakta olduğunu farketti.

— "Can! Can! Bekle biraz, Can!" diyordu bu ses.

Arkasını dönünce Birol'un ona doğru koşmakta olduğunu gördü. Kanter içinde Can'a ulaşan Birol:

— "Nereye gidiyorsun yahu?" dedi sert bir sesle. "Ne bu acelen? Az kalsın ölüyordum sana yetişeceğim diye."

— "Ne oldu kı?" diye karşılık verdi Can. "Arkadaşlardan birine birşey mi olmuş?"

— "Yok canım." derken Birol, yamalı pantolonunun arka cebinden kırışık, kirden griye dönmüş bir mendil çıkarıp alnını sildi.

— "Bugun bizim evin karşısındaki sahada, A sınıfıyla maç yapacağız. Gelir misin diyecektim?" dedi.

Can hemencecık yanıt verdi arkadaşına:

— "Olmaz. Çok onemli bir işim var benim."

Bu sözleri söyler soylemez yeniden koşmaya başladı. Birol'un "Fikrini değiştirirsen, bizim oradayız. Unutma!" sözünü çok hafif duyabildi hızından ve çok hızlı esen rüzgâr yüzünden.

Koşuyordu Can, yorulmaksızın, düşünmeksizin koşuyordu. 100 metre yarışına katılmış bir atlet izlenimi veriyordu bu haliyle adetâ. Yolda onu görenler:

— "Haydı!" dıyorlardı. "Daha hızlı, daha hızlı!"

Ancak Can'ın çelimsiz vücudu bu tempoya daha fazla dayanamadı ne yazık ki. Issız bir yere çomeldi ve kalbini durduracak kadar güçlü, hızlı soluklar almaya başladı. Bir yandan da saatine bakıyordu. Önunde duran bir taşa öyle hızlı vurdu ki, ayakkabısının ucu patlayıverdi birden. Ama hiç üzülmedi:

— "Olsun." dedi. "Çalışınca daha güzelini alırım. Eskimişti nasılsa. Yalnız ayakkabı mı? Araba da alacağım, şık gömlekler de, kısa pantalonlar da..."

Yerinden doğruldu, hızlı adımlarla yürümeye koyuldu. Yürürken hep cilâlı ayakkabıları düşündü, beyaz gömlekleri, lacivert kravatı... Az sonra yığıntı gibi bahçeli evleri göründü uzaktan. Yüksek apartmanların arasında annesini, babasını arayan bir çocuktu sanki. Ağlıyor, ağlıyordu.

Adımlarını sıklaştırdı. Çok geçmeden evlerinin önüne geldi. Kapıyı olanca gücüyle itip içeri daldı. Beyaz badanalı, demir kapının o kulak tırmalayıcı sesini duymadı bile. Babası kapının önünde onu bekliyordu.

— "Hazır mı? Gidiyor muyuz?" dedi heyecanla Can.

Babası başını sallayarak alçak sesle yanıt verdi:

— "İçeri gir. Simit tepsisini ve ninenin hazırladığı peynirli ekmeği al, gel."

Bundan böyle kendi parasını kendi kazanacağı için Can'ın yüreği yerinden fırlayacak; bir kuş olup gökyüzüne süzülüverecekti sanki. Elini yüreğinin üstüne koydu, onu yalnız bırakmasın diye.

Mutfağa girer girmez simit tepsisini aradı gözleri. Lavabonun yanında, etrafa susam kokuları saçarak onu bekliyorlardı. Simitlere uzun süre baktı, baktı. Birine elini değdirdi. Sıcak ve

gevrekti. "Bunları yiyecek olanlar kendilerini şanslı saysınlar." derken tatlı tatlı gülümsüyordu.

Masada duruyordu yemeği. Ekmeğin içini açtı. Ninesi özenle kestiği domatesleri de yerleştirmişti peynirinin yanına. Duyulur duyulmaz bir sesle:

— "Canım ninem. Nasıl da bilir zevkimi!" deyip ekmeğini, simit tepsisini kaptı, babasının yanına koştu.

— "Baba! Bir de ninemi göreyim. Gittiğimi haber vereyim." dedi Can. Masum bakışlarına hiç dayanamazdı babası:

— "Çabuk ol ama." diye karşılık verdi sonunda.

Ninesi sessiz sessiz örgü örüyordu yine. Ya eldiven, ya da çorap örerdi çoğunlukla. Can sorunca da:

— "Hem daha kolay, hem daha eğlendirici eldiven ve çorap örmek." derdi.

Onu farketmemişti. Can da yavaş yavaş ninesinin arkasına geçti, gözlerini kapadı:

— "Ben kimim?" diye bağırdı. Öyle bir bağırdı ki ninesi önce sıçradı korkudan, sonra:

— "Kim olabilir ki benim Can'ımdan başka? Şu koskoca dünyada ondan başka sevenim var mı ki benim?" dedi.

— "Nine, ben simit satmaya gideceğim. Sana haber vereyim dedim. Geç kalırsam merak etme olur mu?" diye konuştu Can.

— "Tamam bir tanem." derken gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu ninesinin. "Büyümüş de çalışmaya gidiyor. Büyümüş de 'beni merak etme' diyor. Zorunlu olmasaydık çalıştırır mıydık seni bu yaşında?" diye söylenerek ağlıyordu. Can:

— "N'olur ağlama!" dedi ninesine. "Bak sonra ben de ağlarım. Ne o yoksa ölüme mi gidiyorum?"

Nine, gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. Can'ın ellerini yakalayıp konuşmaya başladı:

— "Sakın kötü arkadaşlar edinme, babanın gösterdiği yerden de uzaklaşma. Saat sekizi geçmeden eve gelmiş ol. Tamam mı?"

Can, "Nasıl da korumaya çalışıyor beni. Bütün nineler böyledir işte. Hep korumak isterler." diye geçirdi içinden. Sonra:

— "Tamam." diye yanıt verip gülümsedi. "Ben artık gideyim. Babam beklemesin."

Ninesi Can'ın gözlerinden birkaç kez öptü. Ona sıkıca sarıldı ve "Haydi bakalım!" diyerek Can'ı gönderdi.

Can, babasıyla yolda giderken yine hep hayal denizinde yüzdü. Denizin dibinde neler yoktu ki!

Bir durağın köşesine geldiklerinde babası:

— "Bak! Burada satacaksın simitleri." dedi ona. "Buradan başka bir yere gitme. 'Taze simit' diye haykır. Sekize doğru da yola çık. Oldu mu? Haydi yavrum!" Sonra Can'ı yalnız bıraktı.

Can, babası gözden yitene kadar hep ona baktı. Şimdi öyle yalnızdı ki! Öyle üşüyordu ki yalnızlıktan! Hep yabancı yüzler, hep yabancı yüzler... Can, başka bir dünyadaydı sanki. Babası, ninesi, öğretmeni, arkadaşları yoktu o dünyada. Bir köşeye büzüldü, büzüldü. Başını duvara yaslayıp gözünü kapayıverdi.

.....

Gözlerini açtığında hava kararmaya yüz tutmuştu. Gökyüzü kızıllaşmış, uzun gölgeler belirmeye başlamıştı. Can etrafına bakındı, korkuyla. Oh! Tepsi yanıbaşında, öylece duruyordu. Yerinden fırladı, evlerine doğru yürümeye başladı. Yüreği donmuş gibiydi her nedense. Hiçbirşey hissetmiyordu.

Yolda Birol ve arkadaşlarının futbol oynamakta olduklarını gördü. Donmuş sandığı yüreği ısıtıverdi işte o an, kıpkızıl bir acı ateşiyle.

Başını başka tarafa çevirdi, yürümeyi sürdürdü. Bu arada yanaklarına doğru süzülen gözyaşlarını da saklamaya çalışıyordu.

* Güleda Erensoy: Sıvas Lisesi

** Doğan Kardeş 1991 "Sevgi" konulu resim yarışmasından.

Haydi bir kent yaratalım!

Düşünceniz, yazılarınız, çizgileriniz, renklerinizle yaşamak istediğiniz kenti yaratın... Özgürce!

Bu yarışma sizin için. Düşlediğiniz, yaşamak istediğiniz kenti ortaya koymanız için. Duyarlığınızla, resimleriniz, yazılarınızla kente biçim vermeniz için.

Ürünlerinizi bekliyoruz.

İSKİ
SU İÇİN ELELE

İSKİ 1992 GENÇLERARASI ÖDÜLLÜ RESİM VE YAZIN YARIŞMASI

Ayrıntılı bilgi için: İSKİ Basın Bürosu İnkılap Caddesi, 34 Aksaray/İstanbul 34410 Tel: 588 39 14-588 3644

TİBU, İYİ MİSİN?
SANIRIM EKSİK BİR YANIM YOK!..

LÜSİYOL NE OLDU?
ONU GÖTÜRDÜLER!
BİN KERE LANET OLSUN! BU ÇOK KÖTÜ!

MOGREN'İN ELİNDE BÜTÜN KOZLAR! BİZDEN ÇOK İLERİYE GEÇTİ!

PEKALA KİRAZ, ŞİMDİ SİHİR KUTUNU AÇMANIN ZAMANIDIR!
YILANIN YUVASINA MI SALDIRACAĞIZ?

DAHA İYİ BİR FİKRİN VAR MI?
HAYIR! KADERİ ZORLAMAYI SEVERİM!

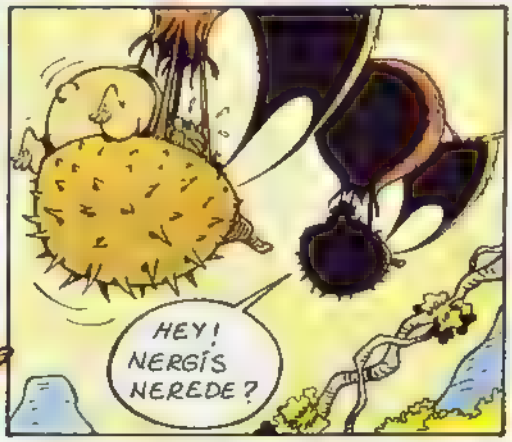
HEY! NERGİS NEREDE?

ONU DA YUTTULAR VE BU BENİM FENA HALDE MİDEME OTURDU!
İLERİ!

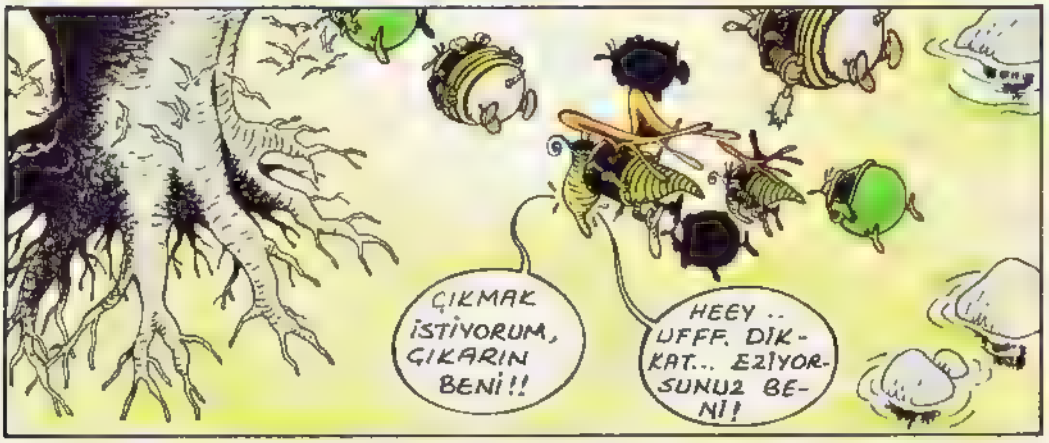
ÇIKMAK İSTİYORUM, ÇIKARIN BENİ!!
HEEY.. UFFF. DİKKAT... EZİYORSUNUZ BENİ!

AZİZ MERYEM, AMA BU LÜSİYOL!?
NERGİS, BURAYA NASIL GELDİN?

OFF. BU ÇOK TUHAF VE ANLATMASI UZUN BİR ÖYKÜ...

DAHA SONRA ANLATIRSIN..

ŞİMDİLİK, HEMEN BİR YER BULUP TAŞI SAKLAMALIYIZ...

BEN ÖYLE BİR YER BİLİYORUM..

İYİ BİR FİKRİM VAR...

ÇABUK SÖYLE NERGİS...?

HAYDI, ÇABUK! HANIMEFENDİ GANİMETİ BEKLİYOR!

GAAK. NIMETTT!

FFFF

İŞTE!

HİHAHAHA... DÜNYA KÜÇÜK DEĞİL Mİ TATLI KIZ.. HİHİHİ..

KARRRAKUŞŞŞ!

AMA SEN ONA GÖLGE YAPACAK KADAR ASLA BÜYÜYEMEYECEKSİN, UĞURSUZ!!...

BİR SİNCAP KADAR HAREKETİ!.. İŞTE ZOLFÓNUN KIZI!

HE.. HEYKEL!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Mehmet Ali & Akşamsefası

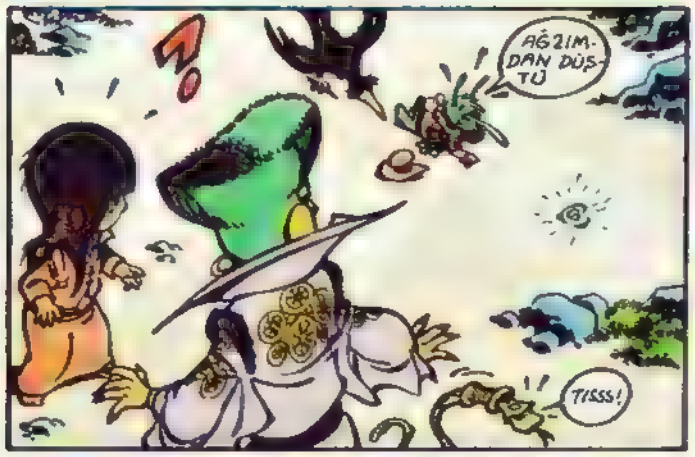
AĞZIMDAN DÜŞTÜ
TISSS!

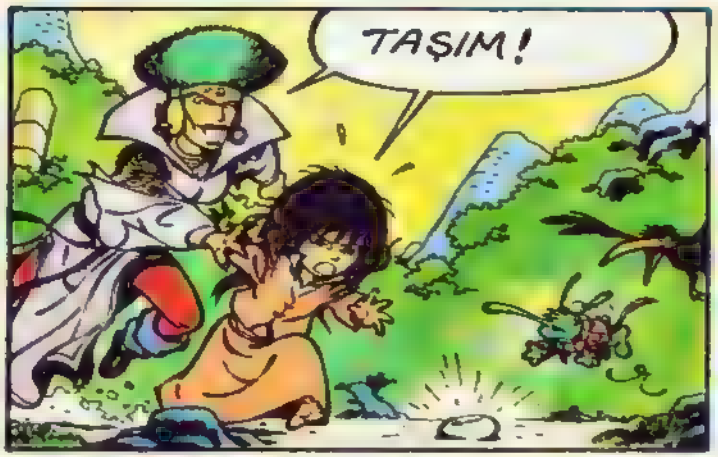
TAŞIM!

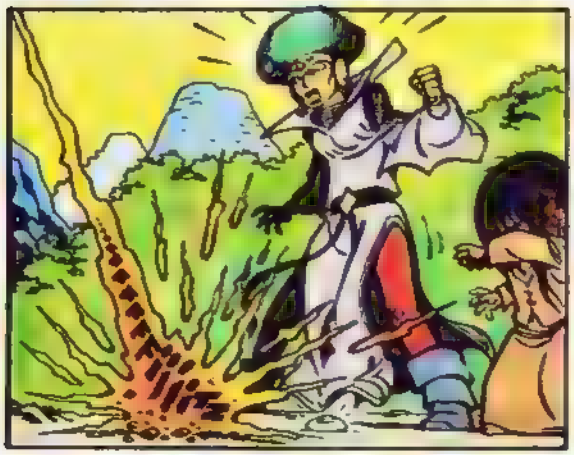

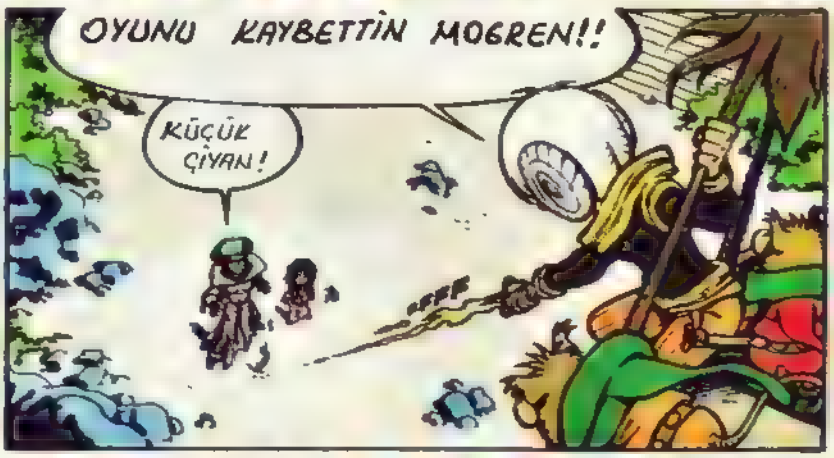
OYUNU KAYBETTİN MOGREN!!
KÜÇÜK ÇİYAN!

TUTSAKLARINIZI SALIVERDİK! SİLAHLARINIZI BIRAKIN, HİÇBİR GÜCÜNÜZ KALMADI!!

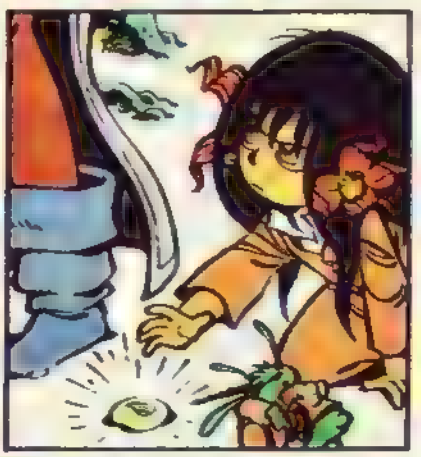

HİÇBİR ŞEY FARKETMEDİ!..

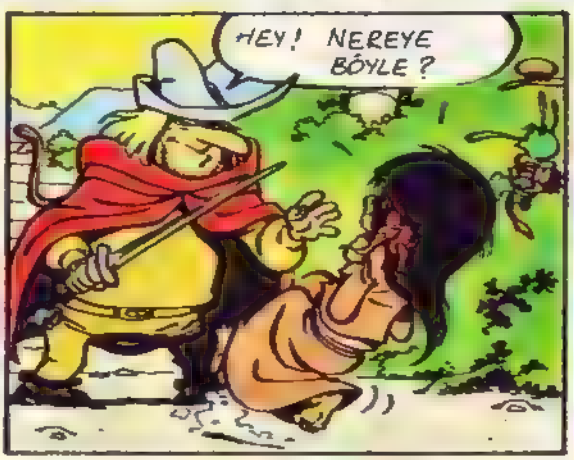
HEY! NEREYE BÖYLE?

GÜZEL HANIMIM, TAŞI ALDIM, BİR DE REHİNEMİZ VAR!!

HEYKELE KOŞ FALUASEL!!
GELİYORUM!
HAARH HAAR
HARİKAYDI, BİSKOTO!
ENFES!
LANETLER! EĞER HEYKELE ULAŞIRSA, MAHVOLURUM!
SEN UZAKLAŞ BAKALIM!!
KAHHH
DUR KÜÇÜK! SAKIN YAPMA!!
KUSURA BAKMA, HALA!...
?!
HAYIR...
HAAYIIIR!

SONRA KUŞLARDAN OLUŞAN O DEVASA BULUT KAYALIĞIN ÜZERİNDE TOPLANDI.

VE BÜYÜLÜ BİR ALAŞIM GİBİ, TAŞLARA, SÜTUNLARA, KEMERLERE DÖNÜŞTÜLER.

BÖYLECE ZOLF'ONUN HAFIZASININ DERİNLİKLERİNDEN GELEN BİR GÜÇLE...

EFSANELERİN "MARTILAR ŞATOSU" DİYE ANLATTIĞI MALİKANE YENİDEN ORTAYA ÇIKTI

BABA?! BENİM, LÜSİYOL, KIZINIM BEN BABA!

TANRI AŞKINA KONUŞ BENİMLE, KONUŞ!

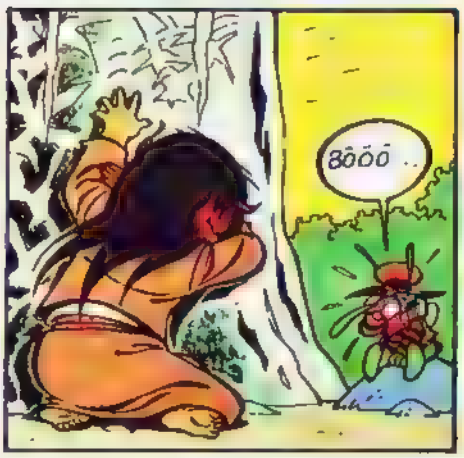
BÖÖÖ..

HAYIR HUGO! KARIŞMA! YANITI YALNIZ O BULACAK! SEÇİM ONUN!..

ELVEDA BABA! KUŞLARI...

SALIVERECEĞİM...

KÜÇÜK KIZIN BAKIŞLARININ OLAĞANÜSTÜ ETKİSİYLE KRİSTAL HEYKEL KIRILDI VE ORTAYA BİNLERCE MARTI ÇIKTI..

iiiik
iiiik
iiiik
iiiik
iiiik
SAĞIR EDİCİ KANAT SESLERİ ARASINDA BİR BULUT GİBİ YÜKSELDİLER..

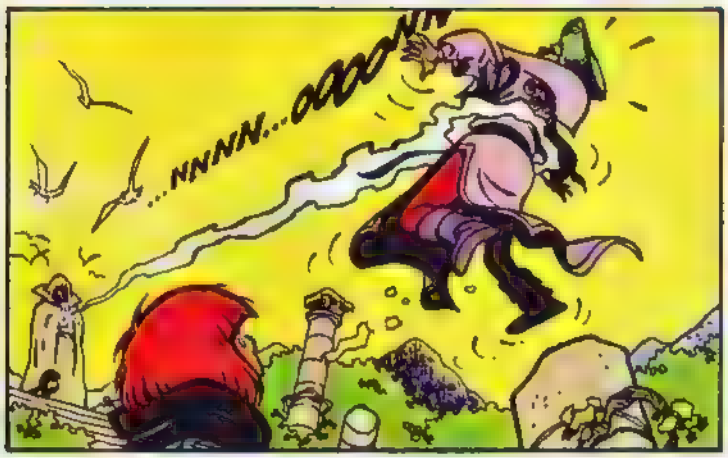
...NNNN...OOOOH!!!

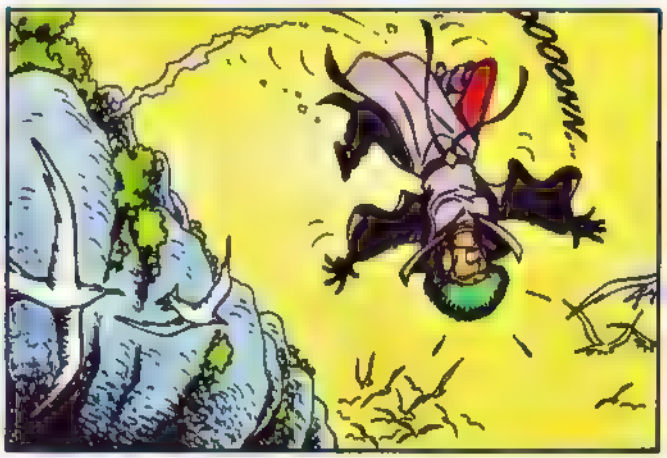
...OOOOH...

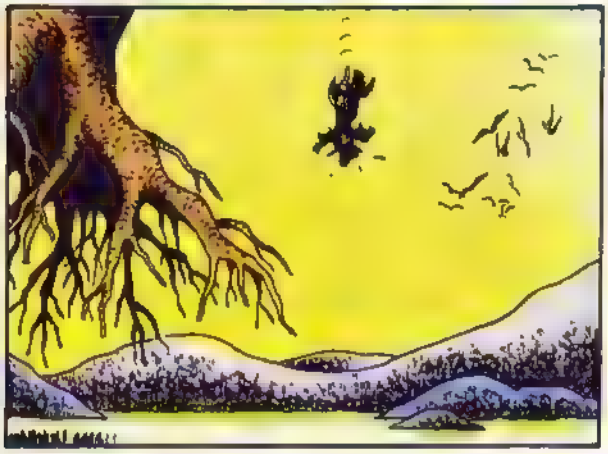

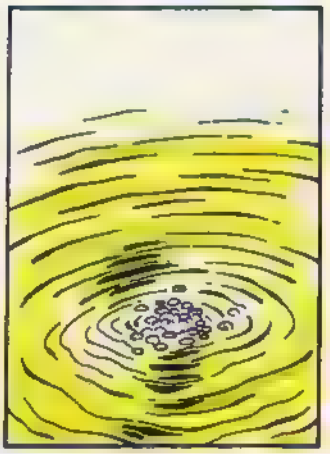

İŞTE BÖYLE KORKAKLAR SÜRÜSÜ, KOŞUN HANIMINIZIN YANINA!
BIRAKSANA BENİ, UŞAK HERİF!

VE SEN BİR DAHA GÖZÜKME KARAÇALI!...
WOK

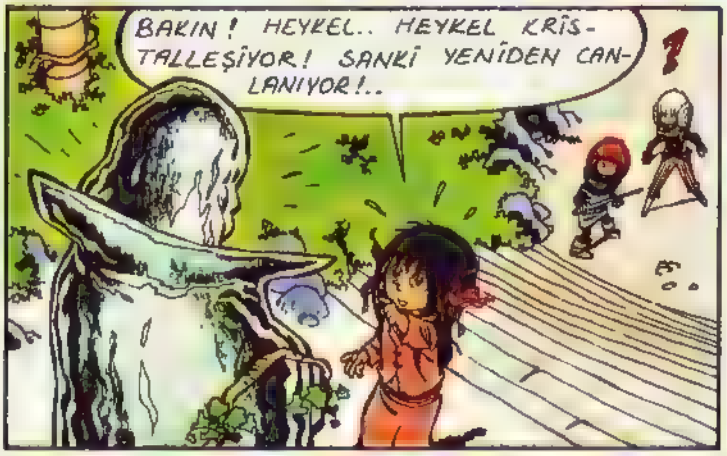
BAKIN! HEYKEL.. HEYKEL KRİSTALLEŞİYOR! SANKİ YENİDEN CANLANIYOR!..

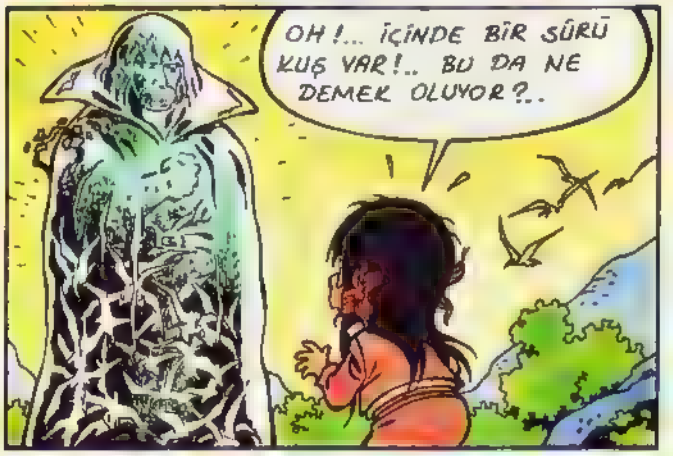
OH!... İÇİNDE BİR SÜRÜ KUŞ VAR!.. BU DA NE DEMEK OLUYOR?..

ARKADAŞIM
FANTA
fanta
fanta
fanta

EŞYALARIN SERÜVENİ

DÜĞME

En eski duğme olduğu sanılan şey, İ.Ö. 3 milyonuncu yıldan kalma; uzerinde iki delik olan yontulmuş bir deniz kabuğudur.

Sus amacıyla duğme kullanımı Ortaçağın sonlarına doğru yaygınlaştı. 13. yüzyıl İngiltere'sinde düğmeler; gumüş ve altından yapılıyordu. 14. yuzyılda bakır, kristal, cam ve kumaş kaplı duğmeler moda oldu. O donemde düğmeler pahalıydı ve toplumsal konumun gostergesiydi.

19. yuzyılda metal duğmeler, uniformaların vazgeçilmez unsuruydular. Duğme malzemesi olarak mek boynuzu ve ceviz kabuğu da kullanılmaya başlandı.

Makinalaşma artınca daha çok duğme üretilmeye başlandı. Bu da fiyatların ucuzlamasına ve düğme kullanımının yaygınlaşmasına neden oldu.

ŞEMSİYE

Şemsiye en az 3000 yıldan beri guneşten ve yağmurdan korunmak için kullanılmaktadır. İ.Ö. 11. yüzyılda Çin'de ve daha sonraki dönemlerde Asur, Hindistan ve İran'da şemsiye kullanılırdı.

Mısır da şemsiye, bir soyluluk ve seçkinlik simgesiydi. Antik Yunan ve Roma'da ise kadınsı bir eşya olarak kabul edilir, buna karşın erkekler de kullanırdı

Ortaçağ'da Venedikli bir rahibin kullanmasıyla şemsiye, Katolik kilisesinin simgelerinden biri oldu.

Şemsiyenin gerçek kabulü 18. yuzyılın ikinci yarısında olmuştur. Öncüsü de Jonas Hanway adında bir adamdır. Hanway'in en buyuk uğraşı sıradan insanlara şemsiyeyi tanıtmaktı. Hatta yaşamının son 30 yılını bu amaçla elinde şemsiye ile dolaşarak geçirdi.

Hanway'in kullandığı şemsiye kamıştandı ve açılıp kapanması çok zordu. Şemsiyede çelik tel kullanımını keşfeden Henry Holland'dı.

ÇENGELLİ İĞNE

Çengelli iğnenin nerede icat edildiği bilinmiyor. Belki Yunanistan'da veya İtalya'da. Belki de Sicilya'da Ama M.Ö. 2. yuzyılda (Bronz Çağı) icat edildiği bilinıyor.

İğne, Sumerler zamanından beri kullanılıyordu Ama kolayca kaydığı ve kumaşı iyice tutturamadığı için yetersizdi ve guvenilir değildi. Daha sonra bazı yaratıcı dehalar onu eğdiler ve sivri ucuna da bir kanca geçirdiler. Ancak iğnenin kaymasını onleyecek ve olduğu yerde kalmasını sağlayacak bir şey gerekliydi. İğnenin kaymasını önlemek için çok çeşitli yollar denendi.

1940 yılında Walter Hunt adında bir Amerikalı, çengelli iğneye bugünku şeklini verdi. Hunt'ın bir akşamustu 3 saat süren çalışması boyunca tek yaptığı, eski bir teli büküp ona gerekli şekli kazandırmaktı.

Walter Hunt daha sonra, buluşunun tüm haklarını 400 dolarlık borcuna karşılık olarak bir teknik ressama verdi

AYAKKABI

Ayak korunmasının tarihçesi giysi kullanımına gore oldukça yenidir. Soğuk iklimli bolgelerde insanlar ayaklarına av hayvanlarının derilerini sararlardı.

Eski Mısır uygarlığına (İ Ö. 3200) ait fresklerde firavunlar giysili, fakat çıplak ayaklıdır. Ancak I.Ö. 1500 yılına ait olanlarda firavunların ayağında sandalet olduğu görülur.

Eski Yunanlılar çıplak ayakla dolaşırlardı. Ancak yolculuk ve av sırasında "limbas" denilen onden bağcıklı bileklere kadar uzanan botlar giyerlerdi. Kadınların ayağında ise "persika" denen terlikler vardır.

Hititliler en eski ayakkabı yapımcıları olarak bilinir. Hatta Hitit tarım tanrısı Pelipunu, suçluyu sağ ayakkabısını sol, sol ayakkabısını da sağ ayağına giydirerek cezalandırırmış

Ayakkabı biçimlerinde, dikiş makinasının Elias Howe tarafından 1846 yılında yapılmasına dek onemli bir değişiklik olmadı. Gunumuzde ayakkabı yapımında deri kullanımı giderek yerini deri ve benzeri yapay malzemelere bıraktı

ÇOKBİLMİŞ anlatıyor

KİTAP KURDU

N.YAVUZ

Yalnızca 100.000 aile "gereksiz yazışmayı" durdurursa, her yıl 150.000 ağaç kesilmekten kurtarılabilir. Bir milyon insan bunu yapsa, kurtarılacak ağaç sayısı, 1.5 milyona çıkar.

Asker için özel bir kıyafet kabul edilerek halktan ayrılması, Orhan Gazi zamanındadır. O zaman bu kıyafet, askerin beyaz külah giymesinden ibaretti. Sonradan askerler için özel elbiseler de yaptırıldı. Böylece, asker için dünyada özel bir kıyafet kabul eden ilk devlet, Osmanlı Devleti oldu.

Türkiye'de radyo yayınları ilk kez, 8 Eylül 1926'da özel bir şirket tarafından yapılmış olup 31 Kasım 1938'de devlet tekeline geçmiştir.

Dünyada dakikada 3 ton tütün içilmektedir.

Araştırmalara göre, erkekler evden işe giderken en çok, "anahtar" unutuyorlar.

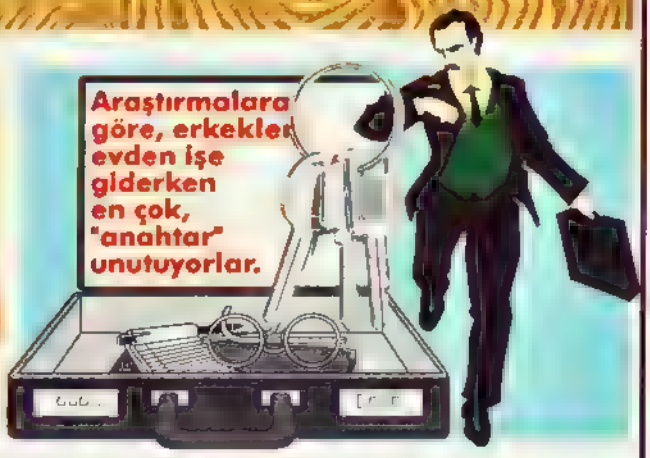

Güve kazaklarımızı deler ama yiyemez; çünkü ağzı da, midesi de yoktur.

Şerefine kadeh kaldıracağınız olaylar tükenmişse, işte size bir ipucu: İçkinizi William Phelps Eno'nun şerefine içebilirsiniz! Bu adam kim mi? Tek yönlü yolu icat eden kişi!..

DEV HAYVANLARI BULUN

Günümüzden milyonlarca yıl önce yeryüzünün ev sahipliğini dinozorlar yapıyordu. Bu dev yaratıklar yine milyonlarca yıl önce, henüz kesin olarak bilinmeyen bir nedenle aniden ortadan yok oldular.

Bizler, tarih öncesi çağlarda yaşayan ve soyu tükenen dinozor ve diğer yaratıklarla ilgili bilgileri fosiller sayesinde öğreniyoruz. Fosil, bir bitki ya da hayvanın jeolojik çağlardan bu yana yerkabuğunda korunmuş olan kalıntısı ya da izidir.

Bulmacamızda tarih öncesi hayvanlardan ikisi saklı. Birincisini bulmak için B-R-E ve A harflerinin bulunduğu yerleri, ikincisini bulmak için ise başka bir renkle P-I ve T harflerinin bulunduğu yerleri boyayın.

YANITLAR

Dev tembel sürüngen, Kılıç dişli kaplan

KEDİYİ EVİNE KAVUŞTURUN

ORMANDA YÜRÜMEYE ÇIKTIĞINIZDA BU HAYVANLARIN AYAK İZLERİ İLE KARŞILAŞABİLİRSİNİZ

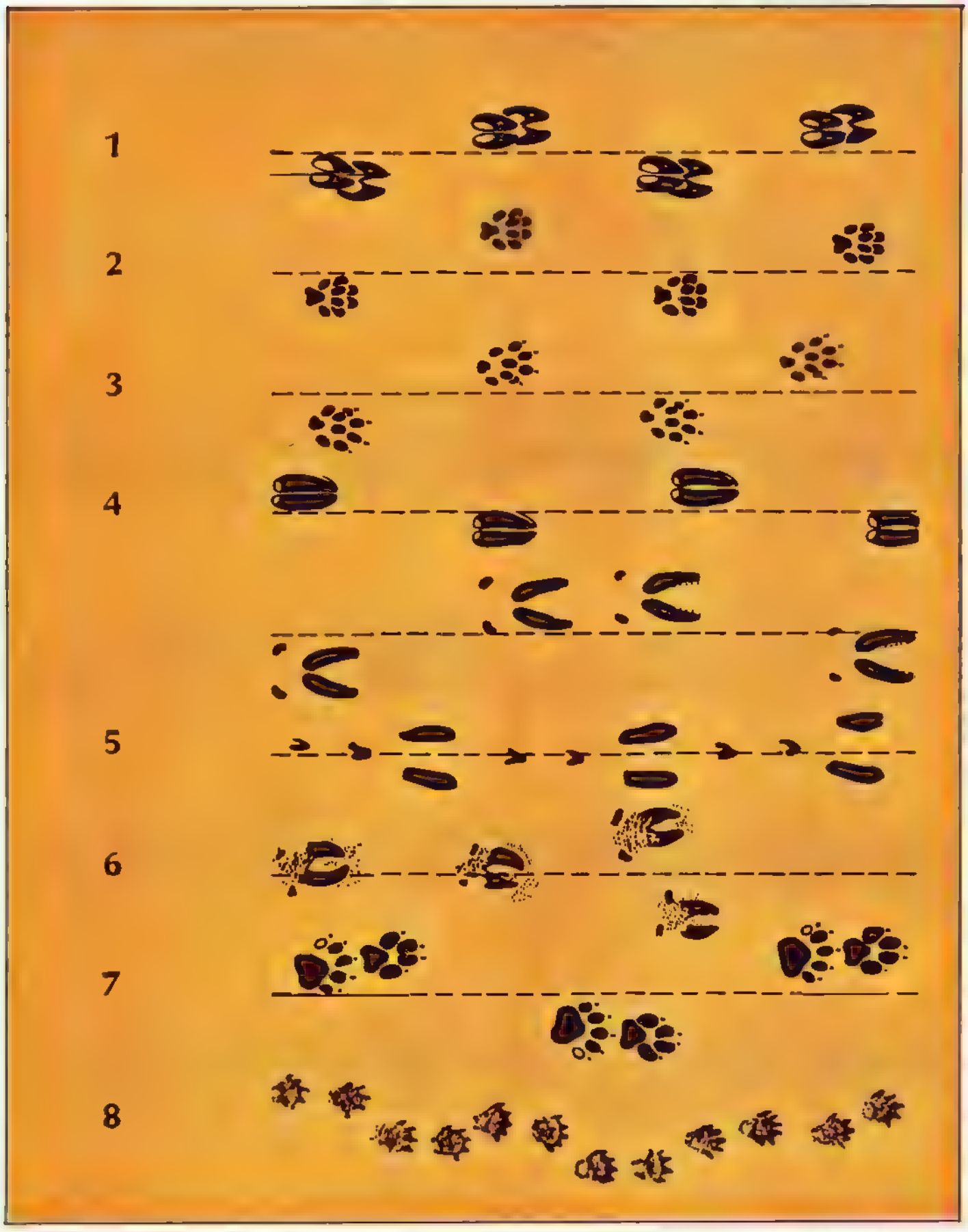

1) Kaplan 2) Kedi 3) Tilki 4) Ren Geyiği (Yürürken), Ren Geyiği (Koşarken) 5) Yabani Tavşan 6) Yaban Domuzu 7) Porsuk 8) Su Samuru

POSTA KUTUSU

ÇEVREMİZ

Renk renk bir doğa
yaşıyor canlılarla
Doluyor neşeyle
Kırlara bayırlara

Şekil şekil çiçekler
Üstünde renkli böcekler
Doluyor dünyaya
Bir başka doğa

Çevre temiz olsun
İnsanlar sağlık dolsun
Herkes mutlu olsun
Doğa yeşil olsun.

Gürkan GÜNALTAY/İSTANBUL

DİŞ

Ona iyi bakmalı
Hergün fırçalamalı
Yoksa çekersin ağrı
Fazla çikolata yeme
Dişlerin çürükse
Çekinme dişçiye gitmeye
Dikkat et öğütlerime
O zaman dişlerin benzer yeniye.

Şebnem İMAMOĞLU/İSTANBUL

ANA

En büyük dilek mutlu olmaktır hayatta,
Eğer huzurlu isen
En büyük sevgi ana sevgisidir,
Eğer değerini bilirsen.

Anadır, ilk adım doğruluğa
Anadır, ilk adım sevgiye, saygıya
Anadır besleyen, büyüten
Yüceliği ile yükselten

Tartışılamaz büyüklüğü
Dillerdedir iyiliği
Eğer yanımda olursan anacığım
Aşarım engel denilen kötülüğü

Emel ÇELEBİOĞLU/ÇORUM

NASRETTİN HOCA

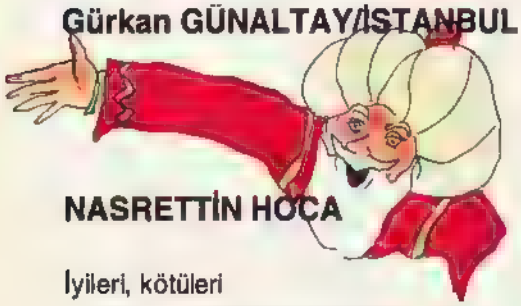

İyileri, kötüleri
Fıkralarınla anlat bize Nasrettin Hoca
Fıkralarını saysak
Kimbilir neler öğretirsin Nasrettin Hoca
İyileri, kötüleri
Fıkralarınla anlat
Bizi bütün dünyaya.

Onat BOZKURT/İSTANBUL

DOĞAN KARDEŞ

1945'ten beri
Tanır bütün çocuklar seni
Çocuk kalbimizle ilk seni
Sevdik Doğan Kardeş.

Neler öğrendik neler
Ne güzel bilgiler
Kalem tutan bu eller
Doğan Kardeş'ten eser.

Bütün Türk çocuklarının
En büyük tutkususun
Sen bizim yarınlarımızın
Tek umut kaynağısın.

Yalınay BİTER/ADANA

YENİ YIL

Mutluluk içinde geldin
Neşe verdin
Sevinç verdin bizlere yeni yıl
Hoşgeldin yeni yıl.

Neşe getirdin bizlere
Sevinç verdin, neşe saçtın
Hoşgeldin yeni yıl.

Gonca ALTINTAŞ/ÇANAKKALE

ÇİÇEKLER

Hepsi birbirinden güzel
Kokusuyla havayı temizler
Güzelliğiyle doğayı süsler
Güller, karanfiller, menekşeler

Evimizde, bahçemizde
Her zaman çevremizde
İyi ve kötü günlerimizde
Hep yanımızda çiçekler.

Özge TOPLUTEPE/İSTANBUL

KUŞUM

Bir kuş aldım
Rengi mavi
bir haftalıktı daha
İsmini Süslü koydum.

Büyüdü 12 aylık oldu
Konuşmaya başladı
Kuşumu çok seviyorum
Gözlerinden öpüyorum.

Pınar GENÇ

MUTSUZ TIRTIL ve SEVGI

Çok eski zamanlarda, çok güzel bir ormanda bir tırtıl yaşarmış. Ancak bunca güzelliğin arasında bir türlü mutlu değilmiş. Çünkü çok çirkin olduğuna inanıyor, "ne kadar talihsizim" diye üzülüyormuş. Daima parlak renkli kelebeklere, güzel tüylü kuşlara bakıp içini çekiyor, bu mutsuzlukla somurtuyor; somurttukça daha da çirkinleşiyormuş.

Birgün mutsuz tırtıl su içmek için göl kenarına inmiş. Ne kadar çirkin olduğunu düşünerek ağlamaya başlamış. Gözünden akan yaşlar, göle düşmüş. Su dalgalanmış. Genişleyen su dalgalarının arasından, aniden bir yüz belirivermiş. Bu yüz çok güzel bir kızın yüzüymüş. Tırtıl hayret ve hayranlıkla bu yeze bakarak,

— Aman Allahım, demiş. Hey arkadaş, sen ne kadar güzelsin. Söyle bana sen kimsin?"

— "Ben sevgiyim." demiş, sudaki hayal.

— "Nasıl bu kadar güzel olabiliyorsun?" diye sormuş tırtıl, "Bana da öğretsene!"

Sudaki hayal tatlı tatlı gülümsemiş ve demiş ki:

— "Güzelliğin sırrı sevgidedir."

Olgar SÜNER/İZMİR

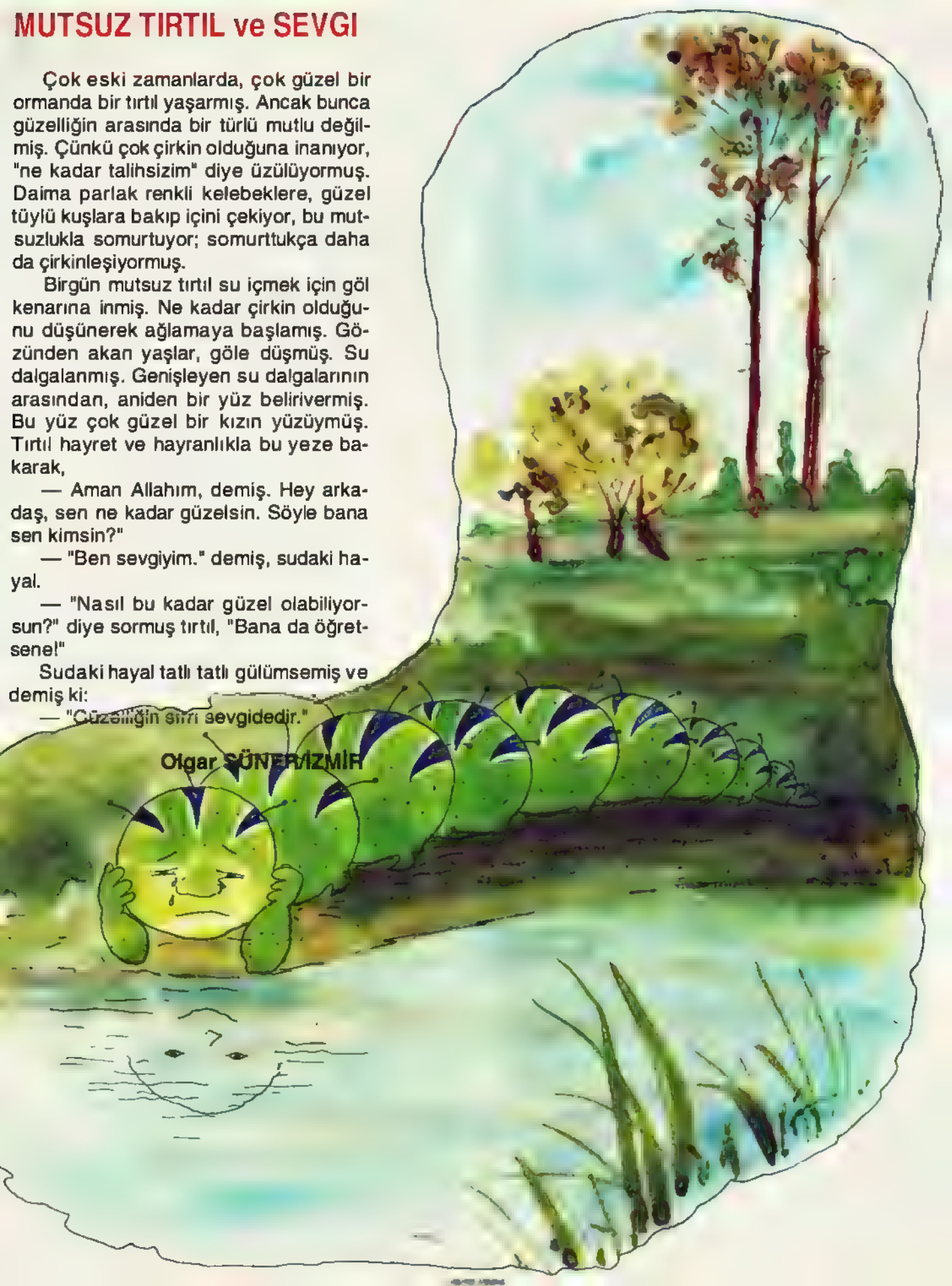

POSTA KUTUSU

SİZİN ÇİZ DİK LERİNİZ

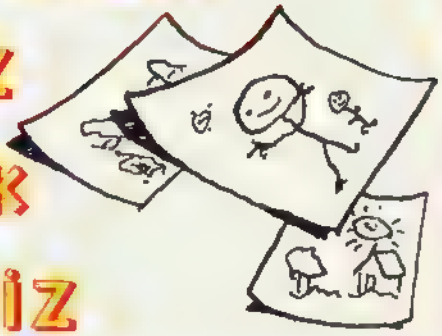

Hümay AKIN Kadıköy/İSTANBUL

İdil Belgin KÜÇÜKDOĞAN/ANKARA

Işıl Çakuaros (9) Haznedar/İST

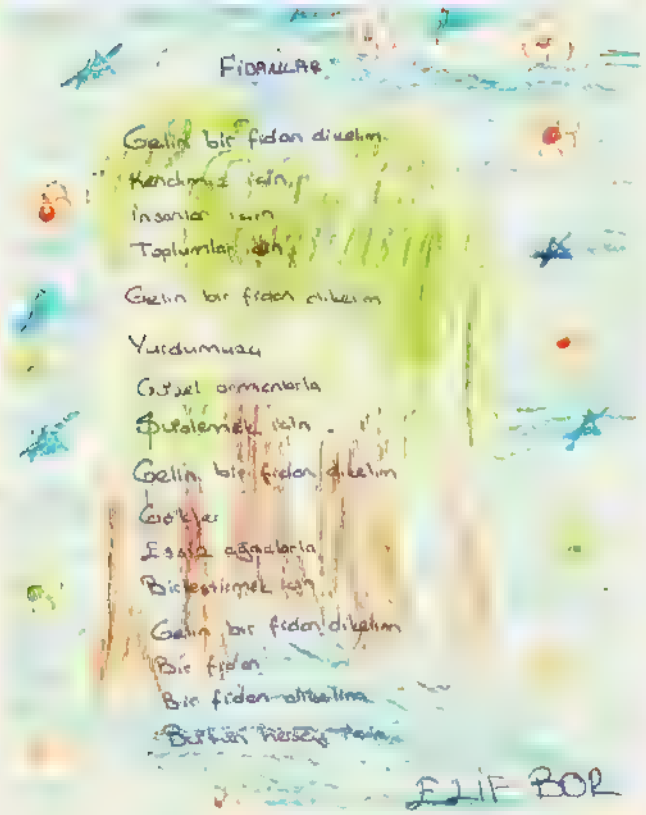

Elif BOR
ESKİŞEHİR

Oya KIZILKAYA/LÜLEBURGAZ

Maide DERİN/ŞANLIURFA

Işıl ÇOKUĞRAŞ
Haznedar/İSTANBUL

Ersun ERSİPER/İSTANBUL

MEKTUP ARKADAŞI

Selâm Doğan Kardeş'çiler.
Adım Nihan Köseleci. 12 yaşındayım. Kitap okumak, müzik dinlemek ve ders çalışmak hobimdir. Şiir yazmayı da unutmayayım. Kevin Costner'in çılgınca hayranıyımdır ve mektup arkadaşları arıyorum. Dikkatle duyurulur!
Adres: Yeni İmar Sk. Işık Apt. 7/10 Ziverbey-İstanbul

Merhaba!
Adım Barış Yılmaz. 10 yaşındayım ve ilkokul 5'e gidiyorum. Doğan Kardeş'i çok seviyorum. Kitap, dergi okumaktan hoşlanıyorum. Ama en çok Doğan Kardeş'i seviyorum. Sizlerle yazışmak istiyorum.
Adres: Selçuk Mh. Atatürk Ortaokulu Sk. Paçacı Apt. 35/7
Akşehir-Konya

Adım Damla Bozkurt.
12 yaşında (yakında 13 olacak), Anadolu Lisesi 1. sınıfında okuyan, kitap okumayı, resim yapmayı, müziği, kedileri seven; aksatmadan mektup yazacak bir mektup arkadaşı isteyen bir kızla yazışmak istiyorum.
Adres: Kocasinan Mh. İstasyon Cd. Güneş Sk. Öğretmenler Apt. No. 23 39760 Lüleburgaz-Kırklareli

Sevgili Doğan Kardeş arkadaşları,
Adım Şeniz Karahan. 12 yaşındayım. 5. sınıfa gidiyorum. Artvin Fen Dershanesi'nde Anadolu Lisesi sınavlarını kazanmak için çalışıyorum. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı, mandolin ve keman çalmayı, seyahat etmeyi seviyorum. Doğan Kardeş okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Yusufeli Cd. Dere Mh. No. 15 08000 Artvin

Merhaba!
Adım Bilge Küçükdoğan. Şu anda 11 yaşındayım. Bisiklet sürmekten, org çalmaktan hoşlanırım. Benim yaşımda ya da benden büyük ve küçük Doğan Kardeş okuyucularıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Orhangazi İlkokulu 5/A 432
06890 Kızılcahamam-Ankara

Sevgili Doğan Kardeş'çiler merhaba!
Adım Ece Erbay. Babaeski'de Cumhuriyet İlkokulu'nda öğrenciyim. 8,5 yaşındayım. Resim yapmayı, müzik dinlemeyi, org ve flüt çalmayı, TV ve video izlemeyi, seyahat etmeyi çok severim. Benimle mektuplaşmak isteyenlerin mektuplarını bekliyorum.
Adres: Fatih Cd. Halil Akar Apt. No. 123 D. 22
39200 Babaeski-Kırklareli

Sevgili Doğan Kardeş okuyucuları merhaba!
Adım İsmet Karahan. 10 yaşındayım. Bisiklete binmeyi, kitap okumayı, televizyon seyretmeyi ve maç oynamayı seviyorum. Doğan Kardeş okuyucularıyla yazışmak istiyorum. Ama yazışırken resminiz varsa göndermenizi rica ediyorum.
Adres: Dere Mh. Yusufeli Cd. No. 15 08000 Artvin.

Merhaba!
Ben 1981 doğumlu bir kızım. Adım Işık Kardelen. Müzik dinlemek, kitap okumak, seyahat etmek, org çalmak ve tenis oynamak zevklerim arasındadır. Benimle yazışmak isterseniz sevinirim.
Adres: Halil Rıfat PaşaCd. No. 118/10 Keserman Apt. İzmir

Merhaba!
Adım Oya Kızılkaya. Kitap okumayı, resim yapmayı, ders çalışmayı, kuşlara bakmayı severim. 9 yaşındayım. Bana yazarsanız çok sevinirim.
Adres: Trakya Cam Sanayi 9/3 Büyükkarıştıran-Lüleburgaz

GELECEK SAYIDA NELER VAR?

● Müzik sayfalarımıza birbirinden ilginç grupları ve sanatçıları konuk etmeye devam ediyoruz. Nisan ayındaki konuğumuz ise son zamanların en sevilen gruplarından New Kids On The Block.

● Hayvanları hepimiz çok severiz ve evimizde bakacağımız bir hayvanımız olsun isteriz. Ama hayvan beslemek gerçekten sorumluluk isteyen bir iştir. Hatice Günel, "Tuğrul ve Kedisi Şövalye" adlı öyküsünde sokakta bir yavru kedi bulup evine götüren Tuğrul'u anlatıyor.

● Ahmet Taze, bizlerin yaşında bir arkadaşımız. Ahmet, öyküsünde bizleri "Masallar Ülkesinde Bir Balo"ya götürecek.

● İşte hepimizin çok özlediği ilkbahar geldi. Böcekler, kuşlar, kelebekler ortaya çıkıp doğayı şenlendirmeye başladılar bile. Uğur böcekleri de baharın getirdiklerinden biri. Bu sevimli böcekler gelecek ay "Bizi Yaşatan Doğa" köşemize konuk olacaklar.

Küçük Amigacılar için çok özel öğretmenler:

Teleteknik AMIGA Eğitim Programları Dizisi

Sihirli Disketler

Evlerinde Amiga 500 bilgisayarı olan küçükler yaşadı!

Sihirli Disketler dizisi programlarıyla şimdi 5 yaşına basmamış miniklerden 11 yaşındakilere kadar bütün küçük Amigacılar, resim yapmaktan yazı yazmaya, aritmetikten coğrafyaya, temel bilgileri eğlenerek öğrenecekler... Yetenekleri ve becerileri gelişecek, öğrenmek bir oyuna dönüşecek.

Küçük Amigacılar çok şanslı... Sihiri Disketler gerçekten çok özel öğretmenler.

SİHİRLİ DİSKETLER DİZİSİNİN İLK PROGRAMLARI:

1 : Gökkuşağı, İriler ve Ufaklar (5 yaş öncesi)
2 : Eşlemece, Renkler ve Şekiller (5 yaş öncesi)
3 : Boya Kutusu, Yelkenler Fora (5-7 yaş arası)
4 : Toplamaca, Trafik (5-7 yaş arası)
5 : Saatler, Haydi Yarışalım (7-11 yaş arası)
6 : Söz Sırası, Haydi Gezelim (7-11 yaş arası)

Sihirli Disketler programlarını tüm Teleteknik Yetkili Satıcıları'ndansatın alabilirsiniz.

©Teleteknik ARTNET

Rıhtım Cad. Nesli Han No:207/2 Karaköy
80030 İstanbul Tel:(1) 252 50 33 (6 Hat)
Faks:(1) 251 84 56Teleks : 25731 tlk tr.

Şimdi gençler çok şanslı!
Hepsi
GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.